

Prastara tehnika liječenja urinom ponovno je oživjela, a njezine bezbrojne zdravstvene prednosti potvrđuju i liječnici i pacijenti.

Klinička istraživanja su potvrdila da tisuće važnih tjelesnih supstanci i hranljivih tvari koje završavaju u urinu odražavaju individualno funkcioniranje tijela određene osobe. Kada se ove supstance ponovno iskoriste, one se ponašaju kao prirodno cjepivo, antibiotici i antikancerogeni agensi; isto tako, one uspostavljaju hormonalnu ravnotežu i djeluju protiv raznih alergija.

Procjenjuje se da urin sadrži u sebi tisuće biokemijskih supstanci, međutim svega 200 njih je do sada proučeno. Urin predstavlja ogromnu riznicu važnih hranljivih tvari, enzima, hormona, prirodnih antitijela i drugih imunoloških obrambenih agensa koji su od presudne važnosti za ljudsko zdravlje.

Autor ove knjige, Indijac G. K. Thakkar svoj je život posvetio služanju oboljelom čovječanstvu propagiranjem urinoterapije. Sakupio je golemo praktično iskustvo u urinoterapiji liječeći tisuće pacijenata koji su patili od raznih bolesti. U ovoj knjižici opisana su sva njegova iskustva, savjeti za pojedine bolesti i povijest ove čudesne terapije.

G. K. Thakkar

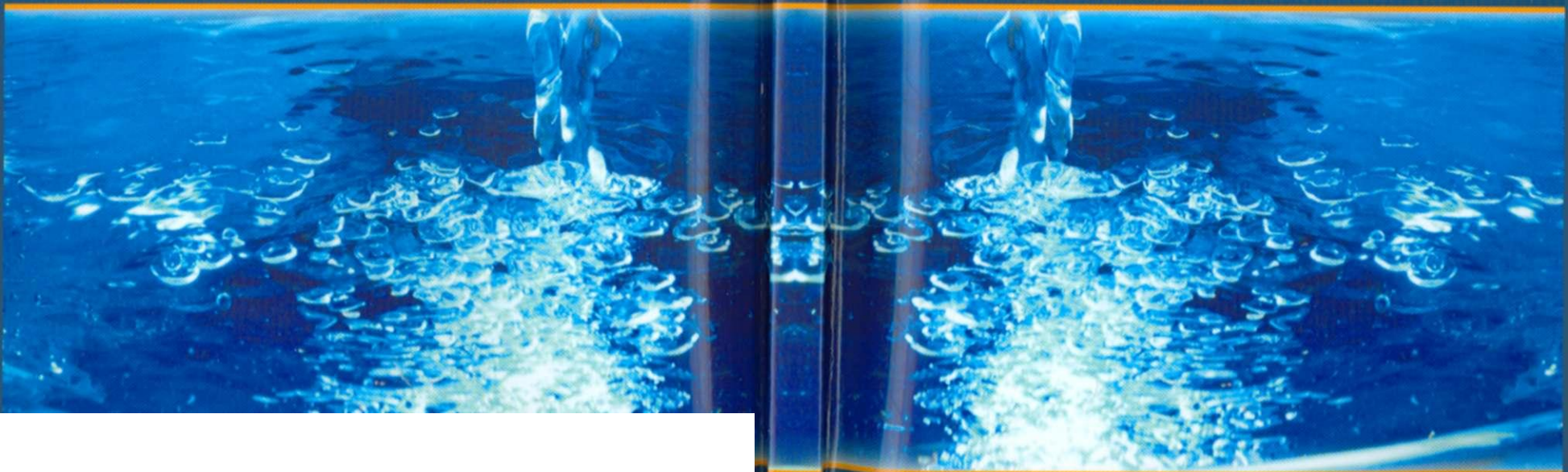
TAJNE URINOTERAPIJE

Urinoterapija kao univerzalni lijek

TAJNE URINOTERAPIJE

G. K. Thakkar

Prastara tehnika liječenja urinom ponovno je oživjela a njezine bezbrojne zdravstvene prednosti potvrđuju i liječnici i pacijenti

G. K. Thakkar
TAJNE
URINOTERAPIJE

G. K. Thakkar

TAJNE

URINOTERAPIJE

Sadržaj

Predgovor	i
Uvod	4
Samopouzdanje	15
Zabluda	16
Moje sudjelovanje	23
Povijest „ <i>Shivambu</i> Kalpa" ili urinoterapije	27
Znanost i urinoterapija	33
Moji osobni eksperimenti i istraživanje	43
Mišljenja poznatih liječnika o urinoterapiji	48
Mišljenja poznatih osoba o urinoterapiji	50
Više o <i>shivambu</i>	51
Upute za urinoterapiju	53
Prepreke i kako ih svladati	55
Doziranje	56
Metoda masaže starim urinom	59
Posebni vodič za tvrdokorne kožne bolesti poput psorijaze, ekcema, leukoderme itd.	62
Raznovrsnost upotrebe urina	63
Dijeta i plan mršavljenja	65
Posebne upute za rak	66
Mitovi i stvarnost o raku	68
Neobična priča o jednom oporavku	70
Komercijalizacija plemenite profesije	72
AIDS	77
Razno	83
O meni	88
Osobni poziv	97
Bibliografija	100
	102

Predgovor

Veliko mi je zadovoljstvo pisati predgovor za ovu knjigu dr. G. K. Thakkara. Urinoterapija se u Indiji njeguje već pet tisuća godina. U ayurvedi stoji da je vrlo korisna za zdrav život. U razdoblju od 1977. do 1979., u vrijeme bivšeg predsjednika vlade Morarjia Desaija, o toj se temi naširoko diskutiralo, ali je sljedbenika bilo vrlo malo.

Što se mene riče, bilo je to prije točno dvadeset godina, 1975. godine. Na liječenje mi je došao pacijent koji je bolovao od raka limfnih čvorova i kojemu su liječnici bolnice Tata rekli da će poživjeti jedva godinu i pol. Imao je veliku vjeru u mene. Oklijevajući sam predložio *shivambu* tretman i na moje iznenađenje zloćudne su žlijezde iz vrata nestale u nekoliko mjeseci, a čovjek se i dan danas, nakon dvadeset godina, osjeća dobro. Bio je to moj prvi slučaj *shivambu* liječenja. Od tada i osobno pijem *shivambu*, a u dvadeset sam godina liječio tri tisuće ljudi.

Dr. D. K. Thakkar, koji je stupio na scenu prije deset godina, započeo je *shivambu* pohod ne samo po Indiji nego i diljem svijeta. Nakon što sam u novinama pročitao članke, osjetio sam veliku želju upoznati toga čovjeka od misije. Počeo sam propagirati urinoterapiju s mnogo više entuzijazma. Preko zajedničkog prijatelja liječnika slučajno smo se upoznali u mojoj kući prije godinu dana, na dan festivala Narli Poornima, te se obojica oduševili međusobnim poznanstvom.

Upoznavanjem dr. Thakkara započelo je novo

poglavlje u mome životu. Uključio me kao povjerenika u fondaciji „Water of Life“. Proputovali smo cijeli Bombaj i diljem Maharashtre propagirali urinoterapiju. Sljedeće godine, u veljači 1996., održat ćemo u Goi prvu Svjetsku konferenciju o urinoterapiji. Kao profesor kirurgije na Medicinskom fakultetu Grant i J.J. grupe bolnica iz vlastita sam iskustva uvjeren u učinkovitost velike urinoterapije. Na tu sam temu u posljednje tri godine održao stotinu predavanja, uključujući jedno u Indijskoj medicinskoj udruzi i nekoliko u Rotary klubovima. U dubini srca osjećam da bi članovi bratstva medicinara trebali usvojiti slobodniji pristup i ovoj metodi pružiti priliku barem kod neizlječivih bolesti poput raka, zatajenja bubrega, psorijaze, artritisa, AIDS-a itd., te iskusiti uzbuđenje zbog zapanjujućeg potencijala urinoterapije.

Dr. Thakkar je vrlo radišan čovjek, entuzijast i predana osoba misionarskih strasti. Svoj je život posvetio služenju oboljelom čovječanstvu propagiranjem *shivambua*. Sakupio je golemo praktično iskustvo u urinoterapiji vodeći tisuće pacijenata koji su patili od raznih bolesti. Siguran sam da će njegova inspirativna i informativna knjiga „Tajne urinoterapije“ otići daleko u edukaciji običnih ljudi ove zemlje o tome kako usvojiti tu besplatnu, a ipak visokovrijednu terapiju i otvoriti novu eru u liječenju smrtonosnih bolesti te ih izvući iz začarana kruga skupih liječenja i štetne medicine. Čestitam dr. Thakkaru što je s tolikim naporom i brigom napisao ovu korisnu knjigu. Uvjeren sam da se njegov „Plod ljubavi“ neće pokazati koristan samo pacijentima, praktikantima i obožavateljima urinoterapije, nego da će

ostaviti svoj trag i na pijesku vremena.

Mr. dr. B. V. Khare, Bombaj

Nacionalna akademija medicinskih znanosti (urologija)
„Yashodhsn“

216, Sir Bhalchandra Road,

Bombay 400019

Telefon 4145774

Uvod

Da naš *shivambu rishi* (mudrac), veliki sljedbenik, propagator i moćni pristaša *shivambu* pokreta, bivši predsjednik vlade Indije, poštovani (pokojni) Morarji Desai nije hrabro i otvoreno pred svijetom objavio da je redovito pio svoj vlastiti urin, te da je to tajna njegove dugovječnosti i iznimna zdravlja, najvrjednije i najkorisnije informacije objavljene u ovoj knjizi koja može postati blagoslov našoj jadnoj zemlji i koja daje mogućnost liječenja bolesti od obične prehlade pa sve do raka, artritisa i AIDS-a ostale bi skrivene u nekom nepoznatom kutku i cijelo bi čovječanstvo ostalo uskraćeno za *shivambu*. Zaista, svojom iskrenom i časnom izjavom pokojni Shri Morarjibhai donio je svjetsku prepoznatljivost, slavu i veličinu toj besplatnoj, a ipak neprocjenjivoj terapiji koja inače izaziva gađenje. Cijeli mu svijet duguje zahvalnost za izvršenje toga velikog humanitarnog djela.

Za vrijeme jednog susreta rekao je: „Sine, samo najsretniji ljudi dobiju znanje o ovoj božanstvenoj, visokovrijednoj terapiji i samo oni kojima se dogodi najsretniji trenutak postaju sposobni popiti *shivambu*.” Na temelju svoga tridesetogodišnjeg iskustva nastavio je: „Najčešće se dvije kategorije ljudi podvrgavaju tom tretmanu: prvu kategoriju čine nesretni pacijenti koje liječnici proglašavaju beznadnim slučajevima. Umiruća će osoba učiniti sve. Druga se, pak, kategorija sastoji od revolucionara poput vas i mene.” Smatram da u tim izjavama nema ni najmanjeg pretjerivanja. U današnje vrijeme rastućih cijena, kada se ljudska vrsta našla u

začaranom krugu neizlječivih bolesti poput raka, zatajenja bubrega, dijabetesa, bolesti srca, sada zastrašujućeg AIDS-a i sličnog te svemirski skupih testova i liječenja koji financijski uništavaju mnoge obitelji, značaj i važnost ove božanske terapije, besplatne, lagane, jednostavne, bez opasnih popratnih pojava i korisne poput panaceje, neizmjereno su porasli. Iako smo od Stvoritelja dobili urin za održavanje svoga zdravlja, događa se paradoks da upadamo u začarani krug nečovječno komercijaliziranih, modernih, skupih i štetnih terapija, izgubimo sve i suočeni s preranom smrću ostajemo uskraćeni za spoznaju o tom božanskom daru. Međutim, danas stvari idu nabolje. Kad pročitate nekoliko stranica teksta oduševit ćete se, skakati od sreće i zahvaljivati Svemogućem što vam je u ruke dospjela baš ova knjižica.

U travnju 1989. u Ateni (Grčka) održan je Svjetski kongres komplementarne medicine. Organizatori su me pozvali da predstavim svoj istraživački rad pod nazivom „Urinoterapija”. Konferenciji je prisustvovalo oko šest stotina poslanika iz stotinu zemalja. Predstavio sam im i pročitao svoj istraživački rad u obliku knjižice pod naslovom „Tajne urinoterapije”. Bili su toliko oduševljeni da je predviđeno trajanje prezentacije, na njihov energičan zahtjev, produljeno s 15 na 45 minuta. Ni time nisu bili potpuno zadovoljni, a riječ je samo o čaroliji *shivambua*. Nakon toga sam, zahvaljujući brojnim međunarodnim konferencijama koje su se održavale u Indiji i drugim zemljama a putem svoje knjige „Tajne urinoterapije”, uspio raširiti spoznaje o urinoterapiji u više od stotinu zemalja. Knjiga je svugdje potakla zanimanje i buđenje svijesti. Prevedena je na hindi, marathi i gujarati te u kratkom

periodu doživjela nekoliko izdanja. U Rumunjskoj je knjiga prevedena na rumunjski jezik i slobodno distribuirana među tamošnjim stanovništvom. U SAD-u je udruga "Transformational Research" iz Connecticuta kopije moje knjige prodavala po četiri dolara.

Služeći napaćenome čovječanstvu, posvetio sam deset godina rada području urinoterapije. U ovoj sam se knjižici trudio sažeti maksimalno korisne i najnovije informacije, dok bi to u knjizi od 200 ili 300 stranica bilo teško izvedivo. Kao da u malu posudu pokušavate preлити ocean. Nemoguće. Bez obzira na sve, nadahnut neodoljivom željom da pomognem oboljelom čovječanstvu, odlučio sam izdati izmijenjeno izdanje svoje knjige. Čitajući je, na vama je da iz nje izvučete maksimum. Nije naodmet spomenuti da za svoje knjige nisam zadržao prava na objavljivanje, već sam ih prepustio u korist oboljela čovječanstva. Nisam imao učitelja niti sam knjiški čovjek, tek sam sluga napaćenom čovječanstvu. Najdublja mi je želja da što više ljudi ima koristi od moga golema znanja o *shivambuu*. Kad sam se u potpunosti prestao baviti unosnim poslom poreznog savjetnika, s misionarskom strašću danonoćno sam i od sveg srca radio na propagiranju *shivambua*. Nema sumnje, sretan sam što se novosti i članci o mojoj misiji i *shivambu* terapiji objavljuju diljem Indije i u nekoliko drugih zemalja, ali me najviše veseli to što sam od Svemogućeg dobio priliku služiti čovječanstvu koje pati od raznih neizlječivih bolesti. U ožujku 1995. godine intervjuirala me gospođa Kamayani, predstavnica U.N.I.-a (United News of India), organizacije koju čini više od pet tisuća novinskih izdanja. To je rezultiralo širenjem novosti o čudesnoj učinko-

vitosti urinoterapije. Primio sam telefonski poziv iz Londona, prilikom čega je taj intervju bio i snimljen. Ne treba reći koliko je to posljedica po zdravlje imalo u budućnosti. Prijatelji moji, iako se ovih godina o meni pisalo u tisućama novina, neusporedivo najveći utjecaj na ljude imao je članak objavljen 14. travnja 1993. godine u listu *Daily Punjab Keshri*. Dobili smo više od tisuću pisama njihovih čitatelja iz Punjaba, Haryane, Himachala, Jammu-Kashmira, Uttara, Pradesha, M.P. (Madhya Pradesha), Rajasthana, Bihara..., u kojima su tražili dodatne informacije o *shivambu* tretmanu. Pisma su neprestano stizala, a iz naše su fondacije slani odgovori zabrinutim osobama. Kao rezultat članka u *Leaderu*, tamošnjem vodećem listu, propaganda o *shivambu* terapiji dospjela je i u sve dijelove južne Afrike. Odatle je stiglo mnogo pisama i poziva, pa su se i tamošnji ljudi dobro okoristili detaljnijim informacijama koje sam im dao. Ljubitelje *shivambua* upoznao sam jedne s drugima i pritom je formirana mala skupina koja krajem ove godine planira organizirati moje putovanje njihovom zemljom, pri čemu bih držao obuku.

Vođeni mojom knjigom, mojim osobnim savjetom, slušajući poduku ili putem pisama i telefonskih poziva, brojni su se poklonici *shivambua*, iz mnogih indijskih pokrajina te brojnih drugih zemalja, urinoterapijom oslobodili neizlječivih bolesti. Kada mi priopćavaju dobre vijesti o svome oporavku srce mi se puni božanskim ushitom i srećom što sam uspio u svome naumu. Moj guru *shivambu* terapije, pokojni Kisonlal Tejpal, običavao je piti urin pacijenata koji bi ga došli tražiti savjet kako bi otklonio njihove predrasude o urinu. Smatram božanskim čudom da pogrešna tumačenja i odbojnost trajno

nestaju kod ljudi nakon što pročitaju moju knjigu, a zatim počnu piti svoj urin. U tom kontekstu opisao bih zanimljiv događaj iz prošle godine: tvrtka *A. T.V. Projects* organizirala je u sportskom parku Bandra natjecanje u džogingu, koje je pokrenuo glumac Parikshit Sahnii, sin pokojnog Balraj Sahnija. Ja sam također sudjelovao i osvojio nagradu za najboljeg džogera (14. listopada 1994. navršio sam 66 godina). Prema svojoj navici, uhvatio sam se Parikshita Sahnia i u nekoliko minuta održao mu kratku poduku o zadivljujućim medicinskim kvalitetama našeg urina i njegovim čudesnim koristima. Toliko ga se to dojmilo da je istoga časa izjavio: „Thakkare Saheb, od danas počinjem piti svoj urin!” To je čudo *shivambua*.

Poslije kontakta sa mnom ili kada su pročitali moju knjigu, urinoterapiji i suradnji u mojim nastojanjima priklonilo se nekoliko vrlo školovanih ljudi i liječnika sa po više diploma. Osobe koje bih spomenuo su izvanredni profesor na fakultetu opće medicine i kirurgije dr. med. Jagdip T. Shah, mr. sci. dr. otorinolaringolog B. V. Shindle te kirurg urolog mr. sci. dr. B. V. Khare koji su se sami uvjerali u učinkovitost urinoterapije, iskusili je i na kraju prihvatili članstvo u našoj fondaciji. S ponosom mogu reći da su od srca ponudili svoje sudjelovanje u propagiranju *shivambua*. Nedavno sam upoznao dr. B. V. Kharea, renomiranog bombajskog kirurga urologa i profesora kirurgije na medicinskom fakultetu. Tijekom razgovora odao mi je tajnu da pije *shivambu* već dvadeset godina te daje više od dvije tisuće njegovih pacijenata od toga imalo velike koristi. Bit će vam drago saznati da je jedan takav pobornik *shivambua* imenovan potpredsjednikom naše fondacije. Nakon što je sa

zadovoljstvom prihvatio imenovanje, ispisao je ček na 6000 rupija kao donaciju fondaciji. Čovječanstvo može biti sretno da tako poznati liječnici postaju sljedbenici ove misije. Iznenadit ćete se kad saznate da umirovljeni zapovjednik indijske ratne mornarice, admiral L. Ramdas i njegova supruga Lalita Ramdas, nakon čitanja moje knjige nisu mogli odoljeti urinoterapiji te su počeli piti *shivambu* da im bude bolje, a nakon susreta sa mnom postali su i njeni promotori. Zahvaljujući njima nekoliko je viceadmirala, brigadira, pukovnika i majora postalo sljedbenicima i promotorima *shivambua*. Zaista sam presretan što će se preko tih visoko rangiranih časnika vojske i mornarice znanje o *shivambuu* proširiti obrambenim snagama, čime će se značajno poboljšati njihovo zdravlje i hrabrost, a time i sposobnost da brane našu domovinu.

Bit će vam zanimljivo i da je slavna predstavica Bhagwata, Pujya Indira Betiji iz škole Vaishnav Sampraday, nakon susreta sa mnom u ožujku 1989. godine koristila *shivambu*. Stanje njezina dijabetesa i hripavca drastično se poboljšalo i tim revolucionarnim korakom njezini su sljedbenici Vaishnav, inače ortodoksni prema *shivambuu*, promijenili svoje stavove i mnogi mu se priklonili.

Imao sam čast upoznati jednog od velikih svećenika Gujarata, Puja Lal Bapu, u njegovom hramu u Suratu. Nakon formalna upoznavanja blagoslovio me zbog mog humanitarnog rada i otkrio da je i on, pročitavši moju knjigu koju mu je donio jedan od njegovih sljedbenika na preporuku istaknuta čovjeka Ramayane Pujya Morarji Bapua, počeo

koristiti urinoterapiju, što mu je uvelike pomoglo. Bio sam beskrajno zadovoljan čuvši kako je značaj *shivambua* dospio do Pujya Morarji Bapua.

Cesto u svojim javnim nastupima, veličajući slavu *shivambua*, recitiram Urdu stihove (sher), što publiku privlači, pa mi glasno plješću.

U svojim govorima i na tiskovnim konferencijama, osim što tvrdim da se gotovo sve bolesti na svijetu mogu liječiti urinoterapijom, snažno naglašavam da ćemo svijetu donijeti veliku zdravstvenu revoluciju ako makar samo ovaj mali dio neprocjenjivo korisnih informacija prosljedimo napaćenim ljudima:

1. Najjače zubobolje mogu se riješiti tako da se usta napune urinom i ispiru 10-15 minuta. Ponavljajući postupak tri do četiri puta dnevno tijekom jednog tjedna slabi zubi ponovno postaju dovoljno čvrsti i jaki da služe do kraja života. Istim se postupkom u roku od nekoliko dana liječe i neizlječive bolesti poput paradentoze i povlačenja zubnog mesa. Na tom smo području postigli gotovo stopostotni uspjeh.

2. Akutni virusni konjunktivitis i mnoge druge očne bolesti mogu se izliječiti u dan ili dva, kapajući svega tri do četiri puta dnevno po nekoliko kapi urina u oči. Čak i kronični herpesni konjunktivitis, koji se smatra neizlječivim i u najrazvijenijim zemljama, ovom se metodom liječi u nekoliko dana običnim ukapavanjem urina.

3. Jaki bolovi nestaju u roku od nekoliko minuta, a mnoge bolesti uha liječe se u nekoliko dana kapanjem nekoliko kapi urina u uho.

4. Najstrašniji, najbolniji i najzarazniji oblici herpesa i ostalih infekcija jednostavno se liječe oblozima od urina (komad odjeće natopljen urinom).

5. Najiscrpljujući i najbolniji artritis za kojeg ne postoji lijek liječi se ovom terapijom.

Prijatelji, ponosan sam što podupirem indijsku fondaciju Water of Life. Osnovao sam je u prosincu 1989. godine uz nadahnuće i blagoslov moga pokojnog mentora Morarji Desaija koji je veličao - inače smatranu prljavom - urinoterapiju i donio joj međunarodnu prepoznatljivost. Glavni je cilj ove organizacije širenje po cijelome svijetu vrijednih informacija o urinoterapiji, u nastojanju da se napaćenom čovječanstvu olakša život. Među povjerenicima ove fondacije nalaze se gorljivi pristaše i odani promotori, uključujući nekoliko doktora humanističkih znanosti s po nekoliko diploma koji su misionarskom strašću, nesebičnom odanošću i od sveg srca prihvatili humanitarni zadatak širenja spoznaje i informacija o toj besplatnoj, učinkovitoj i jednostavnoj vrsti liječenja.

Da bismo proširili spoznaje i znanje o toj vrsti terapije održavamo seminare, govore, radionice po školama, fakultetima, klubovima, tvornicama itd., objavljujemo knjige, povremena izdanja, literaturu te vodimo savjetodavne centre.

U travnju 1995. godine objavili smo prvo izdanje publikacije pod nazivom *Urinous*.

Jedan od tih savjetodavnih centara nalazi se u 377 B.J: S.S. Rd. u Bombaju 2, gdje je do sada više od pet tisuća pacijenata dobilo besplatan savjet o svojim neizlječivim bolestima, dok je drugih pet tisuća te informacije dobilo telefonom ili putem pošte. Ponosno mogu reći kako su ogranci naše fondacije ustanovljeni u Goi, Bangaloreu, Jodhpuru, Ajmeru i Agerai. Vode se pregovori o otvaranju ogranka i u Delphiu, Jaipuru i Jhindu te u Tanzaniji i južnoj Africi. Ukoliko ste i vi zainteresirani za osnivanje ogranka ove fondacije u vašoj zemlji, obratite nam se za pojedinosti. Naša fondacija je registrirana kao dobrotvorna organizacija i ulazi u kategoriju oslobođenih od poreznih davanja prema paragrafu 80G zakona o porezu na dobit. Iznimno bismo cijenili velikodušne priloge u humanitarne svrhe.

Zahtjev za članstvom nalazi se u prilogu knjige.

Zapanjio sam svijet svojom hrabrom i senzacionalnom izjavom da se urinoterapija, osim što liječi rak, artritis, bolesti srca, dijabetes, astmu i još neke neizlječive bolesti, može koristiti i u borbi protiv najstrašnije bolesti ovog stoljeća - AIDS-a - koja je zaprijetila opstanku čovječanstva. Zbog te se bolesti nikada u ljudskoj povijesti nije toliko osjetila potreba za *shivambuom*. Zastrašila je cijelu ljudsku rasu do te mjere da bolnice ne žele primiti pacijente oboljele od AIDS-a, niti im itko želi pružiti njegu. Sljedbenici *shivambua*, međutim, nemaju razloga za brigu. Današnji znanstvenici nemaju nikakav

uspješan lijek protiv te bolesti niti će ga ikada pronaći, jer usprkos činjenici da se već sedamdeset i pet godina vrše laboratorijska istraživanja, još nisu pronašli lijek protiv raka.

No u toj nesretnoj atmosferi punoj razočaranja donio sam tračak nade za te jadne oboljele od AIDS-a. Ta strašna, destruktivna i opasna bolest može se liječiti urinoterapijom. Za vrijeme boravka u SAD-u 1989. godine, prilikom promicanja *shivambua*, susreo sam nekoliko pacijenata oboljelih od AIDS-a kojima je *shivambu* tretman drastično pomogao.

Jednostavan znanstveni princip na kojem počiva uspjeh liječenja te strašne bolesti urinoterapijom proizlazi iz činjenice da je urin pun antitijela, a to je upravo ono osnovno što oboljelima od AIDS-a treba. Ne shvaćam zašto briljantni znanstvenici ne mogu shvatiti taj jednostavan fenomen.

Čitatelji ove knjige će se iznenaditi kad kažem kako sam osobno ili putem pisama u kontaktu s gotovo svim provoditeljima, promotorima i piscima urinoterapije, ne samo iz Indije, nego iz cijeloga svijeta. Pritom ne mogu odoljeti a da ne spomenem jedan zanimljiv i poticajan događaj. U siječnju 1991. godine pozvali su me da prikazem svoje istraživačke materijale o urinoterapiji na Svjetskom kongresu alternativne medicine koji je održan u Park Sheraton hotelu u Madrasu. Okupilo se oko 450 poslanika iz raznih zemalja, među kojima je bio i dr. John Wynhausen iz SAD-a kojeg nisam poznavao. Nakon nekoliko dana primio sam njegovo pismo iz SAD-a u kojemu je pisalo: „Iako Vas nisam imao priliku upoznati na konferenciji, nakon što sam čuo snažan i poticajan prikaz vaših

materijala odlučio sam početi piti svoj urin i riješio se probavnih smetnji koje su se pojavile za vrijeme boravka u Madrasu." Taj se američki liječnik u rekordnom vremenu od godinu i pol dana transformirao u specijalista i promotora urinoterapije te je postao moj odlučan sljedbenik. U veljači 1993. godine zajedno sa suprugom i sinom došao je u Indiju sudjelovati na našoj prvoj sveindijskoj *shivambu* konferenciji koja se održala u Goi. Pročitao je istraživačke radove i objavio dvije publikacije od po osam strana pod nazivom „Jai Shivambu" (*Živio Shivambu*). Planira napisati i knjigu na tu temu. Njegova supruga Judy, privučena urinoterapijom, recitirala je pjesmu koju je sama napisala u čast *shivambua*. Prijatelji, urinoterapija ne doprinosi samo fizičkom stanju čovjeka. Znam za preko stotinu stvarnih primjera gdje su ljudi postali pisci, pjesnici, govornici, itd. Vyavahar Sutra, stari napis Acharyaa Bhadrabahua koji opisuje božansku korist od *shivambua*, kategorički tvrdi da tko god slijedi *shivambu* na propisan način doživjet će prosvjetljenje i božanske kvalitete; osim što će se riješiti svih tjelesnih bolesti, njegovo će tijelo sjati poput zlata.

Bombaj, 15. kolovoza 1995. godine

dr. G. K. Thakkar

Predsjednik,

Fondacija Water of Life (Indija)

55/409, AdarshNagar,

Worli, Bombay 400 025 (Indija)

Telefon: 422 92 59

(samo od 8 do 10 prije podne i poslije podne)

Samopouzdanje

Prijatelji, kao rezultat primjene urinoterapije shvatit ćete da nećete postati plijenom nikakve strašne bolesti, ali ćete i razviti samopouzdanje koje govori da za bilo kakvo manje oboljenje, kod kuće ili na otvorenom, za ubod škorpiona ili za ugriz zmije, posjedujete svoj lijek (panaceju) i da ne morate ići doktoru ili tražiti lijek. Božanski osjećaj da uz sebe uvijek imate panaceju ispunit će vaš život golemom srećom, a samopouzdanje će vam neopisivo porasti. To nije područje mašte, već samospoznaje. Stoga upućujem najbolje želje onima među vama koji bi uskoro mogli doći do istih spoznaja do kojih sam ja došao uz pomoć *shivambu sadhana*.

Počinjem uočavati da popularnost *shivambu* terapije raste iz dana u dan i da ljudi o tome žele što više saznati, U Birla Kreedra Kendrai u Chowpattyu naša je fondacija 25. studenog 1994. godine organizirala poludnevni tečaj *shivambua*. Čitatelje će iznenaditi da je svih 625 mjesta bilo popunjeno. Toga dana sljedbenici *shivambua* donirali su više od 10.000 rupija, a prihodi i dalje pristižu. Stog čvrsto vjerujemo kako će naša božanska kampanja nadići financijska ograničenja.

Zabluda

Znanstvenici tvrde da je Bog stvorio sedam vrsta živih bića koje luče (uključujući insekte) i svi su ovisni sami o sebi (u našim spisima spominje se 84 vrste yonieja koji izlučuju), ali da je najvišu i najbolju kreaciju, čovjeka, stvorio ovisnim i bespomoćnim? Ne. Nikada. Čovjek je postao jadan, ovisan i bespomoćan zbog svoga izopačenog uma, i tu nema nimalo pretjerivanja.

Današnji čovjek živi u iluziji da njegovo zdravlje i liječenje raznih oboljenja ovise isključivo o novcu. Da je tako, svi bi bogati ljudi trebali biti zdravi, no kao što vidimo, istina je nešto drukčija. Nikada u prošlosti znanost nije toliko napredovala. Uzmite za primjer farmaceutska istraživanja temeljena na znanosti. Koliko novih proizvoda nastaje svakoga dana! U raznim gradovima otvaraju se nove bolnice opremljene ultramodernom, sofisticiranom i skupom opremom, ali čak i onda broj bolesti i pacijenata neprestano raste. Nismo ozbiljno sagledali stvarnost. Suvremeno čovječanstvo - u potpunoj bespomoćnosti i malodušju - okruženo je nebrojenim neizlječivim bolestima. Čak ni znanstvenici, unatoč svojim pokušajima i neprekidnom istraživanju još nisu pronašli lijek protiv nekih bolesti. Pustimo po strani one smrtonosne i strašne poput raka, artritisa ili AIDS-a, ali još nije pronađena uspješna terapija niti protiv obične prehlade.

Unatoč svemu, diljem svijeta prodaju se lijekovi vrijedni desetke milijuna rupija samo za običnu prehladu. Nije

li istina? Usporedbe radi, *shivambu* prehladu liječi za dan ili dva, ako ne i u nekoliko sati. Bez najmanjeg pretjerivanja. Još ću vam reći i da nema nikakvih nuspojava. Neki znanstvenici u razvijenim zemljama danas otvoreno raspravljaju o tome da je AIDS kreacija suvremene medicine. Po njihovim riječima, ta je bolest proizvod teških doza antibiotika, kemoterapije i ostalih štetnih lijekova koji se koriste u borbi protiv raka i ostalih sličnih bolesti.

Prijatelji, nemojte ovu knjigu pročitati samo jednom. Čitajte ju ponovno i ponovno, razmislite o onome što sam govorio i sigurno ćete osjetiti i shvatiti da je gola istina koju sam u njoj iznio bolji put do zdravlja od bilo koje znane vam tehnike. Bez imalo sumnje tvrdim da informacije utemeljene na velikoj istini (*shivambu*) ne biste našli nigdje drugdje osim u ovoj knjizi. Što je više puta budete pročitali, imat ćete više inspiracije i samopouzdanja.

Pozivam svoje voljene čitatelje da u tekućoj godini umjesto skupih novogodišnjih čestitki prijateljima i rođacima pošalju kopiju ove knjige. Tako ćete postati glasnikom velike zdravstvene revolucije i primiti blagoslov onih kojima će knjiga pomoći.

Vrijeme je da ispravimo svoje uvjerenje da zdravlje obitava u obilju. Amerika, najbogatija zemlja svijeta, ima najveći broj pacijenata. Tamošnji ljudi na godinu popiju 500 tona tableta za spavanje i preko 2000 tona digestiva i laksativa. Pokazao sam vam put *shivambua*. Na vama je da ga slijedite. Proputovao sam svijet kako bih bespomoćnim i malodusnim

ljudima pokazao pravi put. Sada bih citirao prigodni stih (sher).

Dodite! Udružimo se u ovom pohodu služenja, doprinoseći fizički, mentalno i financijski. Jai Shivambu! (Živio *Shivambu!*)

Prijatelji, ovo novo, povećano izdanje knjige nastalo je sakupljanjem različitih mojih članaka, napisa, publikacija, novinskih objava itd. pa ćete stog naići na ponavljanje nekih informacija, poput rasprave o AIDS-u. Jedina svrha ove knjige je nadahnuti ljude da prihvate i slijede urinoterapiju i sakupe o njoj maksimalno praktično znanje, stog ponavljanje možemo shvatiti blagoslovom, a ne nedostatkom.

Osjećam potrebu izraziti zahvalnost dragom prijatelju g. R.K. Sharmau, kojega sam natjerao da postane povjerenik naše fondacije. Iskreno sam mu zahvalan, iako ne voli takve formalnosti. G. Sharma se namučio sastavljajući i redigirajući ovo izdanje, što se ne može vrednovati riječima ili novcem. Druga osoba kojoj želim zahvaliti je moj prvi izdavač g. Girish Bhai Thakkar iz izdavačke kuće *Šuman Prakashan*, koji je u velikoj mjeri pomogao misiji objavivši moje knjige na četiri jezika - marathi, hindi, gujarati i engleskom.

Na drugom sveindijskom kongresu alternativne medicine, održanom 17. i 18. rujna 1988. u hotelu Tajmahtal u Bombaju pod pokroviteljstvom Cosmehrae, predstavio sam svoj rad pod nazivom „Čuda urinoterapije“. Bio je to moj prvi pokušaj pisanja na tu temu. U odnosu na današnje, ta je

prezentacija bila toliki uspjeh da sam dobio poziv sir Antona Jayasuriyae da održim govor i predstavim svoj rad na Atenskom kongresu.

U svome sam radu izjavio i odlučno tvrdio da ukoliko urinoterapija liječi smrtonosne bolesti poput raka, zatajenja bubrega itd., onda vrlo vjerojatno mora liječiti i najstrašniju i najužasniju bolest stoljeća - AIDS. Moja tvrdnja se ne temelji na površnim pretpostavkama niti je puka dosjetka. Temelji se na dubokom i intenzivnom proučavanju i potpuno znanstvenom pristupu urinoterapiji.

Budući da nisam liječnik niti sam ikada liječio oboljele od AIDS-a, tu tvrdnju nitko ne bi ozbiljno shvatio niti joj posvetio pozornost da se nekim čudom moj rad „Čuda urinoterapije“, koji je u SAD dospio preko Švicarske, nije našao u rukama dr. Beatrice Bartnett koja ondje provodi urinoterapiju i koja je napisala knjigu pod nazivom „Čuda urinoterapije“. Kakva prekrasna slučajnost! Bilo joj je toliko drago proučiti moj rad da mi je poklonila svoju knjigu sa sljedećom posvetom: „Gospodinu G. K. Thakkaru. Puno vam hvala na hrabrosti i sjajnom poslu koji radite. Blagoslovio Bog vas i vašu obitelj. S univerzalnom ljubavlju.“ U pismu mi je nahvalila rad i napisala da je urinoterapijom uspješno liječila nekoliko pacijenata oboljelih od AIDS-a te priložila uzbudljivu priču o oporavku Quique Palladina, pacijenta u visokom stadiju te bolesti.

Zbog toga mi je događaja dvanaestak bombajskih novina i još nekoliko iz cijele Indije dalo širok publicitet tako

što su objavile članke o tome da je urinoterapija najučinkovitiji lijek protiv strašne bolesti AIDS-a. Zbog tih se članaka vijest o urinoterapiji proširila uzduž i poprijeko Indije, a sada će se proširiti i u oko stotinu zemalja iz kojih su delegati prisustvovali na ovom kongresu. Tako će cilj moje misije biti ispunjen.

Prijatelji, kako smo samo jadni i nesretni! Pun ljubavi i brižnosti, Bog nam je od rođenja dao tako vrijedan i dragocjen dar koji može liječiti baš svaku bolest na ovom planetu, ali ga nismo svjesni sve do prerane smrti, u rukama liječnika i kirurga koji se bave eksperimentima. Sretan sam i ponosan što me Bog odredio svojim glasnogovornikom i predstavnikom za otkrivanje skrivenih, zapanjujućih vrijednosti našega urina. Namjerno koristim izraz „odredio“, jer oni kojima je određeno ne trebaju kvalifikacije, znanje ili sposobnost da nešto rade. Određenima je potrebna samo Božja milost koja dolazi s predanošću, iskrenim namjerama i požrtvovnim služenjem oboljelom čovječanstvu.

Prijatelji, nisam došao prodavati niti preporučati nikakvu medicinu. Urinoterapiju može provoditi bilo tko, mlad, star ili čak dijete kod kuće, bez ikakvih troškova i uz vrlo malo znanja o njoj.

Smatram ispravnim knjigu započeti točnim navodima iz predgovora prije spomenute knjige dr. Beatrice Bartnett i Margie Adelman, koju je objavio Institut Water of Life, PP 22-3543, Hollywood, Florida-330022 3543, koji su mi se jako sviđjeli:

„Kako smo sretni što živimo u ovom velikom vremenu; u vremenu promjena i rasta. Čovječanstvo raste iz adolescencije u zrelost i mi ćemo pomoći tom procesu.“

„Budite zahvalni što ste odabrani da živite u ovaj posebni čas. Slušajte unutarnji glas pa ćete tako ispuniti svoju sudbinu i sudbine čovječanstva, majke Zemlje i svemira.“

"Ovo je vrijeme koje su proroci najavljivali u svojim knjigama. Čovječanstvo gaje čekalo tisućama godina, a mi smo njegov dio."

„Voli se zbog onoga što jesi, Bog, Božica, savršen, pun ljubavi i dobar.“

„Kroz sve vrijeme koristili su je duhovni vođe, svete grupe i obični ljudi.“

"Nikad nije bila izgubljena, već samo skrivena, jer istina uvijek postoji."

„Vođeni ste da otkrijete ove informacije pa ih pročitajte i prosljedite. Neka vam Bog bude učitelj i neka premosti prepreke koje vas budu ometale na putu. Zatražite da vas vodi i vodit će vas.“

„Budite zahvalni što ste dio ovoga veličanstvenog plana.“

„Ali najviše od svega, volite sebe. Ljubav će pomaknuti

sve atome u svemiru i donijeti pozitivne promjene ovom vremenu."

S ljubavlju,
Margie Adelman
Beatrice Barnett

Te su dvije autorice iskovale jedinstvenu riječ urinoterapija*. Tu riječ ne možete naći niti u jednom rječniku. Sastavljena je od riječi urin i terapija. Urinoterapija je metoda liječenja bolesti uz pomoć i korištenjem vlastita urina.

Moje sudjelovanje

Sada ću s vama podijeliti neka od svojih čarobnih iskustava i eksperimenata s urinoterapijom ili *shivambu kalpa vidhi*.

Dvadesetak godina, prije nego me ta terapija privukla i oduševila svojim sjajnim rezultatima, bolovao sam od amebne dizenterije i moj je liječnik predvidio da će me ta bolest pratiti do kraja života. Osim toga, četrdeset godina imao sam ekcem. Na moje veliko iznenađenje, urinoterapijom sam se riješio obiju tvrdokornih bolesti. Moram priznati da postoje i popratne pojave, ali ne štetne poput onih koje se javljaju prilikom alopatskih tretmana. Patio sam od ispadanja kose i peruti. Oduvijek sam imao raspucalu kožu na stopalima i na usnicama, zbog čega sam morao koristiti Borolin i ostale kreme. Uz to, redovito sam svakih nekoliko mjeseci bolovao od stomatitisa (upale usta). Riješio sam se svih bolesti. Pomladio sam se mnogo godina i danas imam snagu, otpornost i energiju koju nisam imao ni prije tri desetljeća. Moja žena kaže da nisam bio toliko mlad, energičan i seksi čak ni u mladosti.

Čudo je kako me urinoterapija preko noći pretvorila u sposobna i hrabra govornika. Da, prije nikada nisam držao govor sa pozornice, čak ni pred malobrojnom publikom. Sada mogu satima pričati na četiri jezika, o ovoj temi ili mnogim drugima. Tajna fenomenaja u tome stoje Lord Shanker obećao Majci Parvati, u 89. stihu Damar Tantre (pet tisuća godina starog svetog pisma), da će onaj tko se podvrgne toj terapiji u trajanju od tri godine, slijedeći njegove stroge naputke, steći

* U izvorniku je „uropatija“, ali taj se termin u hrvatskome odnosi na patologiju, odnosno bolest, (op.p.)

vaksiddhi, tj. postati sposoban govornik.

Moja je supruga bila redovni pacijent dvadeset godina, bolovala je od brojnih bolesti: bolesti uha, vrtoglavice, zatvora, bolova u zglobovima, grčeva u nogama i mnogih drugih. Da bismo je izliječili, isprobali smo sve najbolje talente sa područja alopaije, homeopaije, ajurvede pa čak i imania, ali bez ikakva rezultata. Na kraju smo zapeli na ovoj predivnoj terapiji i supruga se riješila većine bolesti. Čak se riješila i tumora na maternici za koji su liječnici savjetovali operaciju.

Moj je stariji sin u dobi od dvadeset godina bolovao od kronične prehlade i zatvora. Ne trebam reći da smo iskušali sve mogućnosti, ali bez pozitivnog rezultata. Pio je svoj vlastiti urin kroz nos i riješio se svojih problema.

Sada ću ispričati uzbudljivu priču o svom mlađem sinu koji je s osamnaest godina obolio od hematurije. Više od godine dana imao je krvavu mokraću, a liječenje nije davalo rezultata. Liječnici su rekli da ima ozbiljan poremećaj u radu bubrega i savjetovali intravenoznu pielografiju kako bi otkrili što nije u redu. Doktoru sam rekao da ukoliko moj sin pristane piti svoj urin, neću s njime morati ići ni na kakve pretrage da bi mu bilo bolje. Nagovorio sam sina da se podvrgne urinoterapiji. Pitao me: „Tata, što ako popijem urin i ne bude mi bolje?“. Obećao sam mu: „Provodi ovu terapiju trideset dana; ako nakon tog razdoblja ne budeš zdrav, prestat ću piti urin i propagirati urinoterapiju“. Na kraju tridesetoga dana, 17. veljače 1988. kada smo dobili nalaz urina, moj je sin radosno plesao rekavši: „Tata, ti si odličan!“. Nalaz urina bio je sasvim

normalan.

Sada je cijela moja obitelj - *shivambu* obitelj. Potaknut zadivljujućim rezultatima, odlučio sam temeljito proučiti *shivambu* znanost. Sakupio sam svu moguću literaturu i knjige na tu temu i intenzivno je proučio. Postižući nevjerojatne rezultate, moje se znanje sve više produbljivalo. Danas je moja životna misija širiti znanje o toj sjajnoj terapiji i time služiti oboljelom čovječanstvu na moj skroman način.

Pokojni Morarjibhai Desai, koji je sakupio znanje o urinoterapiji u svojoj 68. godini, 32 godine poslije, u zreloj 100-toj bio je u savršenom stanju i odlična zdravlja. Bio je gorljiv pristaša urinoterapije više od četvrt stoljeća i vrlo malo ljudi zna koje je koristi izvukao iz ove predivne vještine. Zbog zajedničkog interesa, urinoterapije, postali smo vrlo bliski.

Nakon 45 godina riješio se svoje konstipacije (zatvora), a u 68. godini mreine u početnom stadiju. Nedavno mu je mreina operirana, ali kaže da je odgodio njezino napredovanje za 25 godina korištenjem vlastitog urina umjesto kapi za oči. Svakodnevno je, po više od sata, 30 godina za redom masirao svoje tijelo starim urinom. Posljednjih 30 godina nije koristio sapun za kupanje niti pjenu za brijanje. Umjesto pjene za brijanje i losiona poslije brijanja koristio je urin. Svaki put kada bih ga sreo naučio sam nešto novo o urinoterapiji. Zahvaljujući njemu, kada je postao predsjednik vlade, *shivambu* ili urinoterapija doživjela je velik probitak u Indiji, kao i u raznim drugim zemljama svijeta.

Bilo je zadovoljstvo gledati ga izbliza i jedinstven doživljaj dodira s njime se rukovati. U svojoj 100-toj godini nije imao staračkih bora na licu ni tijelu, a koža mu je bila svilenkasta i mekana kao u djeteta. Tajna je u *shivambu* masaži. Njenom primjenom koža postaje glatkom, blistavom i svilenkastom, starenje trenutno prestaje. Dospije li ta tajna do svijeta suvremenih žena i odluče li one potisnuti gađenje prema urinu, posao mnogih proizvođača kozmetike bit će ozbiljno ugrožen. Mnoge su žene i djevojke na moj savjet koristile svoj urin kao sredstvo za poboljšanje tena, a rezultati su bili izvanredni.

Povijest „*Shivambu Kalpa*” ili urinoterapije

Moramo sami sebi čestitati što u svakom vremenu postoje barem neki pojedinci koji gaje savršenu ljubav prema istini i koji su uvijek, pod svaku cijenu, spremni ponovno je obznaniti. J.W. Armstrong iz Engleske te g. Ravjibhai Patel i dr. P.D. Desai iz Indije bili su takve duše. Oni su ustanovili i dokazali da je urin lijek bez premca. Možemo samo zamisliti koliko velika hrabrost i uvjerenje su bili potrebni za bavljenje time pred očima negativno nastrojene javnosti toga vremena.

G. Johna W. Armstronga, Engleza, smatramo pionikom na području urinoterapije. Čovječanstvo će mu zauvijek biti zahvalno što je napisao veličanstvenu raspravu naziva "Water of Life" (*Voda života*) gotovo 50 godina prije nego što je bila dostupna u većini zemalja i prevedena na velik broj svjetskih jezika. Ta je knjiga klasik i može se smatrati temeljnim dokumentom urinoterapije.

U Indiji je za popularnost ove vrste liječenja zaslužan poznati borac za slobodu i suradnik Mahatme Gandhia, pokojni g. Ravjibhai Patel, koji je urinoterapijom izliječio svoju astmu, probleme sa srcem i ostale bolesti. Znanje o terapiji sakupio je iz prije spomenute knjige „Water of Life” (*Voda života*). Iz iste knjige, koju je dobio od Ravjibhaia Patela, inspiraciju je crpio i Morarji Desai koji je i sam napisao informativnu knjigu naziva „Manav Mootra”, a koja je prevedena na engleski, hindi i kannada jezik.

G. Armstronga je inspirirao napis iz Biblije „Pij vodu iz

svoje nakapnice i onu što teče iz tvoga studenca" (Mudre izreke Uvodni natpis 5-15). Tekst je protumačio doslovno te se, pijenjem i masažom vlastitim urinom, riješio tuberkuloze. Oduševljen svojim oporavkom, tijekom 20 godina je isprobao taj način liječenja na preko 40000 pacijenata koji su bolovali od raznih neizlječivih bolesti, od raka, preko zatajenja bubrega, do gangrene i dijabetesa te većinu njih izliječio. Rezultat njegovog napornog i uspješnog eksperimentiranja bila je knjiga-vodič „VWater of Life" (*Voda života*).

Prijatelji, iznenadit će vas da iako sam Armstronga nazvao pioninom urinoterapije, ona u biti potječe iz Indije i postoji više od 5000 godina. Kada je prije 40 godina knjiga „VWater of Life" (*Voda života*) došla u Indiju, svega je nekoliko ljudi znalo za snažne medicinske moći vlastita urina. Nekoliko godina poslije otkrili smo da nagovijest o tome postoji u *Vedama*, *Mahabharati* i gotovo svim svescima *Ajurvede*, koji su najstarije sveto pismo naše kulture. Uvijek nam neki stranac mora otvoriti oči, a ovaj puta taj je plemeniti zadatak odradio J.W.Armstrong.

U *Bhavprakashai*, svesku *Ajurvede*, urin se spominje kao „vhisaghna", ubojica svih otrova, „rasavana", koji može pomladiti čak i staru osobu i „raktap", koji pročišćuje krv i liječi sve kožne bolesti. Pozivanje na urinoterapiju može se pronaći u gotovo svim svescima *Ajurvede* poput *Sushruta*, *Harita*, *Bhavprakashe*, *Gajnighantua*, *Joga-ratnakara*, *Bahishaj-ratnavalia*, *Raj-nighantua*, *Vaghabhatta*, *Dhanvantari-nighantua* i mnogih drugih. U *Shivambu Kalpa Vidhi*, dijelu *Damar Tantr*e, našeg najstarijeg svetog pisma, Shankara je u 107 stihova

objasnio hinduskoj božici Parvati procedure i pravila koji se moraju slijediti pri provođenju urinoterapije, kao i korisne učinke u kombinaciji s određenim biljem.

Koristili su je samo učitelji joge i mudraci no ne i običan puk pa je stoga ostala skrivena. Postoji još nekoliko razloga zbog čega je ova vještina stoljećima ostala tajnom, no neću ih pretresati u ovoj knjizi jer bi to zahtijevalo i vremena i prostora.

Urinoterapija ili „Shivambu Kalp" dio je tantričke joge. Usprkos toj temeljnoj činjenici nije se proširila među masama, iako je joga postala popularna i dospjela u sve dijelove svijeta. Pranajamom i jogom bavim se više od 50 godina, ali sam tek prije 10 godina stekao znanje o urinoterapiji i bio sam toliko uzbuđen njenim čudesnim rezultatima da sam ih odlučio objaviti cijelome svijetu.

U kulturi tantričke joge ta se vještina spominje kao *amroli*, što korijen vuče iz riječi 'amar' koja znači besmrtnost. 'Amar' ne znači da će netko doslovno živjeti vječno, nego da će uživati u svim blagodatima zdravog života i da neće, što je danas vrlo često, umrijeti premlad. *Amroli* je izvorno prije duhovni trening nego način liječenja. Nazivaju ga i svetom tekućinom, tj. „Shivambu". Po njihovom je mišljenju urin hranjiviji od mlijeka, a njegovo korištenje ne donosi samo fizički boljitak, nego i duhovni napredak budući daje eliksir za tijelo, um i dušu.

Jedina nezagađena tvar u ovom zagađenom svijetu je vlastiti urin. U našem svetom pismu ljudsko se tijelo

uspoređuje sa svemirom „Yat pinde tat brahmande" ('Ti si svemir unutar svemira'). Koliko je nezamislivo preživljavanje ovog divnog planeta bez slanih oceana, toliko je nezamisliv i zdrav ljudski život bez slane krvi iz koje proizlazi urin.

Kao što svako putničko vozilo ima izlaz za nuždu, tako je i nama Bog, pun brige i ljubavi, dao opremu za slučaj nužde u obliku urina. Kako bismo od njega imali maksimalnu korist kad ga zatrebamo moramo ga znati koristiti, a ja ću vas tome podučiti.

Ako je bolest udarac mača, naš je urin zaštitnik, "dhal" (narančasta leća, visokokvalitetna namirnica koja se u indijskim domovima jede svakodnevno, *op.p.*), protiv toga kobnog udarca.

Ova vještina opovrgava jednu vrlo staru i dobro znanu izreku „Neznanje je opasno". Prijatelji, vjerujte mi da će i najpovršnije poznavanje urinoterapije u bilo kakvim okolnostima biti vrlo korisno. Štoviše, može vam čak spasiti život.

Prijatelji, svi smo svjesni da se medicinske vrijednosti raznih supstanci s vremena na vrijeme mijenjaju zbog novih izuma i prolaskom vremena, a u mnogim je slučajevima čak dokazano da su štetne i kobne nakon dugotrajne upotrebe. Medicinska se vrijednost urina nikada tijekom tisuća godina nije promijenila i proizvedena je u božanskom laboratoriju. Istina se nikada ne može promijeniti.

Postoje priče iz davnih vremena, ali i one nedavne o putnicima i istraživačima koji bi se često našli u oskudici i izolaciji u pustinjama ili na moru kada su iscrpljene zalihe vode. Preživljavali su danima pijući svoj urin i uspješno priveli kraju svoje putovanje.

Pokojni Maurice Wilson koji se hrabro no bezuspješno pokušao popeti na Mount Everest, pripisao je svoju otpornost na uobičajene bolesti te zapanjujuću izdržljivost mnogim obrocima samog urina, uz dodatno trljanje ruku i nogu urinom kako bi spriječio ozeblina i njihovu utrnulost.

Tibetanski lame poznati su po obilnom korištenju urina kako bi očuvali svoje zdravlje u izoliranoj, hladnoj i suhoj tibetanskoj visoravni. Žive veoma dugo (više od 150 godina) uz blagoslov hranjivih sastojaka urina. Također, istim sredstvima mogu prelaziti pustinje, nedostupne običnim smrtnicima.

Iz starih je zapisa vidljivo da su djelotvornost i nevjerovatne medicinske vrijednosti urina bile poznate čak i ljudima iz zapadnih zemalja. U knjizi „One Thousand Notable Things" (Tisuću važnih stvari), objavljenoj istovremeno u Engleskoj, Škotskoj i Irskoj početkom 19. stoljeća, nalaze se mnoge važne i korisne smjernice urinoterapije.

Slično tome u drugoj knjizi „Solomon's English Phisician" (Solomonov engleski liječnik), objavljenoj 1695. godine nalazimo dobro poznavanje svojstava urina. U njoj se spominje da je urin vodeni dio krvi (što je apsolutno istina) te

da liječi truljenje i propadanje. Pijenjem urina liječe se i bolesti bubrega, jetre i žuči, vodena bolest, žutica i ostale toksične groznice. Liječi čak i rane od otrovnog oružja. Uklanja sve smetnje u mokraćnom kanalu.

Gornji odlomci dokazuju činjenicu kako urinoterapija nije nova stvar. Poznata nam je od pamtivijeka.

Te nam priče u prvom redu pokazuju da nije točno uvriježeno mišljenje kako je urin prljav i otrovan, nego životno rješenje. On sadrži sastojke koji tvore i hrane ljudsku krv i tkivo.

U svemu stvorenome ne nalazimo niti jedno biće za čije se životne potrebe priroda nije pobrinula. I ljudsko je tijelo također opremljeno da proizvodi lijek za sve bolesti, a taj lijek je urin.

Posljednji i apsolutan argument u korist urinoterapije jest taj da djeluje. Svatko je sam za sebe može isprobati. U krajnjoj liniji, to je jedino važno.

Znanost i urinoterapija

Mnogi ljudi vjeruju kako je urin otrovna tvar ili prljava tjelesna izlučevina. Ako je to istina, kako je pokojni Morarji Desai doživio 100 godina pijujući svoj urin više od četvrt stoljeća? Ne samo da je doživio 100 godina, već je bio zdraviji od bilo koje osobe te dobi. Vlade nekih zemalja preporučile su svojim vojnicima da u slučaju nedostatka tekućine piju svoj urin. Bi li zaista otrovali svoje ljude? Moja supruga i ja pijemo urin više od 10 godina, čime smo postigli bolje zdravlje te se pomladili.

Nakon nebrojenih kliničkih i laboratorijskih testova provedenih u Japanu, Kini, SAD-u, Švicarskoj i mnogim drugim europskim zemljama definitivno je potvrđeno da osim i povrh ureje, urin sadrži enzime (svih vrsta), vitamine, antitijela, aminokiseline, vrijedne soli i minerale, karbonate, bikarbonate, pigmente, ugljikohidrate i hormone.

Sagledamo li urinoterapiju s alopatskog stajališta, mora se prihvatiti da je ljudski urin blizak teoriji bakterijske infekcije. Bakterija u urinu se dokazala kao učinkovita u liječenju mnogih bolesti, pa se ovu teoriju može vrednovati poput alopatske bakterijske teorije. Dakle, urinoterapija ima potporu znanosti kao i alopatska terapija.

Nedavno su dvojica liječnika sa kalifornijskog sveučilišta, dr. Alexander N. Glazer i dr. Stocker, otkrili da žuta boja - odgovorna za žuticu i prisutna u urinu te dugo odbacivana kao bezvrijedan tjelesni otpad - izgleda ima

blagotvoran učinak koji može umanjiti rakom izazvano oštećenje tkiva, starenje, upalu i bolest srca. Dr. Stocker je rekao: „Umjesto da trošimo 95% svoga vremena na razvoj sredstava za rješavanje bilirubina, trebali bismo iskoristiti vrijeme za njegova moguća korisna svojstva“. Vijest se pojavila u časopisu „Express“ (SAD) 1. ožujka 1987. godine.

Svi smo svjesni najveće mane alopatrije: čovjeka ne smatra integritetom cjelinom, što rezultira povećanom potražnjom, na veleprodajnoj osnovi, za rezervnim dijelovima poput bubrega, srca, udova, itd., a povrhu toga i antibiotskim drogama za uništavanje bakterijskih i virusnih uzročnika bolesti koje pritom oštećuju životnu snagu i probavnu floru pacijenta, što potiče daljnje ozbiljne bolesti. Zauzvrat znanstvenici moraju pronalaziti još moćnije antibiotike kako bi suzbili još gore bolesti i začarani krug se nastavlja.

S time u vezi sjetio sam se primjedbe dr. Allana Cantwella (istraživača AIDS-a) koji kaže: „Medicinski znanstvenici su kod modernog načina liječenja raka nesvjesno proizveli još zarazniju bakteriju (ili virus) raka širokim korištenjem kemoterapije, antibiotske terapije i radioaktivne terapije u suvremenom liječenju te bolesti.“

Siguran sam i čvrsto vjerujem da urin mora sadržavati i steroide. To je tajna njegovih sjajnih medicinskih vrijednosti. Nedavno je otkriveno da urin sadrži nekoliko vrsta hormona.

Prijatelji, potpuno smo svjesni da je steroid jedna od najprokletijih droga našega doba. Njezin loš utjecaj poznat je

cijelome svijetu, no dozvolite da vas uvjerim kako neće biti nikakvih nuspojava čak ni ako pijete urin u velikim količinama kroz dulje razdoblje. To je zato što steroidi u urinu nisu štetni poput onih sintetičkih.

Ne tako davno atletičari koji su sudjelovali na Olimpijskim igrama mogli su piti svoj urin kako bi postigli bolje rezultate, bez bojazni da će biti diskvalificirani radi uzimanja steroida.

Nizozemski znanstvenici nedavno su iz ljudskog urina izolirali bioelement koji osigurava dug i zdrav život. Elementu još nisu dali ime. To otkriće bi moglo revolucionarizirati liječenje.

Doktor opće medicine, profesor John W. Plesch četrdesetih je godina napravio studiju o urinoterapiji. U svome radu tvrdi: „Otkada sam prije tri godine započeo autourinoterapiju, nemam niti jedan slučaj da se pacijentu dogodilo nešto loše. Iz tog razloga odlučio sam objaviti svoje pronalasku u ovoj ranoj fazi.“

Studija Larsa A. Hansona i Eng M. Tana sa Rockefeller instituta iz New Yorka pokazala je u urinu prisutnost antitijela na koleru, salmonelu tifi, difteriju, tetanus toksoid i dječju paralizu (osobno mislim da sadrži antitijela za baš svaku bolest).

Na nesreću interesa farmaceutske industrije, na besplatnoj tinkturi vlastite proizvodnje zdravstvena industrija

neće zaraditi. Iz tog je razloga na tu temu provedena vrlo ograničena količina istraživanja.

Prijatelji, morate znati da Japan, Kina i SAD izvlače vrlo vrijednu supstancu iz urina sakupljenog po javnim toaletima, čijim izvozom ostvaruju vrijednu robnu razmjenu s inozemstvom. Ta supstanca je korisna za otapanje krvnih ugrušaka kod bolesti srca i pluća. Koristi se kao snažan agens za dilataciju arterija sličan nitroglicerinu.

Referenca na urokinazu je pronađena na 1354. stranici knjige „Goodman & Gilman's The Pharmacological Basis of Therapeutics", koju je objavila tvrtka Macmillan Publishing Co. iz New Yorka, i koja je bila obavezna literatura studentima na medicinskom fakultetu. U njoj se između ostalog spominje da se urokinaza izvlači iz ljudskog urina te da je tijekom terapije vrlo skup. Kakva šteta da besplatna tinktura darovana od Boga postaje nedostižno skupa kada je proizvedena u tvornici te klasificirana kao spasonosni lijek! Zašto umjesto odabira skupog tretmana ne bismo pili vlastiti urin koji nam je naš stvoritelj besplatno dao na raspolaganje? (Jedna injekcija urokinaze stoji 9000 rupija.)

Znanstvenici su do sada uspjeli izolirati samo jedan enzim, ali urin sadrži još neke druge nepoznate enzime koji pomažu oporavku čak i od neizlječivih i smrtonosnih bolesti.

Japanci su poznati po svojoj domišljatosti, predanosti poslu i originalnosti i to je razlogom što su vodeći na mnogim poljima poput elektronike, automobilizma, brodogradnje te

brojnim drugim. Tek nedavno počeli su izvlačiti vrlo dragocjen hormonalni sastojak iz urina trudnica! Za vrijeme trudnoće urin je pun estrogena i progesterona. Jedna ga marketinška tvrtka iz Hyderabadada izvozi kao sirovinu u Japan i Švicarsku. Ta se tvrtka dosjetila posve nove ideje da sakuplja urin trudnih žena. Bave se socijalnim radom po bijednim lokalitetima i siromašnim četvrtima Hyderabadada i Secunderabadada, a u svrhu prikupljanja urina organizirali su službu medicinskih sestara.

U znanstvenim istraživanjima provedenim u SAD-u, Japanu, Skandinaviji itd. otkriveno je da normalan ljudski urin sadrži čarobna ljekovita svojstva koja obećavaju liječenje smrtonosnih bolesti, kako je spomenuto u medicinskim časopisima čiji se izvaci nalaze dolje:

1. Novinski izvještaj: San Francisco, 24. 10. 1967. (AP) "Ekstrakt ljudskog urina obećava mnogo u liječenju nekih smrtonosnih bolesti izazvanih stvaranjem krvnih ugrušaka", rekao je liječnik na znanstvenom skupu Američke udruge za bolesti srca. Ekstrakt se zove urokinaza. U krvi aktivira supstance koje otapaju ugruške... Dr. Sherry je istakao: „Iskustvo se temelji na 200 pacijenata sa plućnom embolijom, najčešćom ozbiljnom bolesti pluća."

2. Isječak iz lista „Science Digest", srpanj 1958.: "Otkriveno je da normalan ljudski urin sadrži moćan agens za dilataciju arterija, sličan nitroglicerinu, u mogućnosti da povećava koronarni protok krvi do srčanog mišića, a koji se koristi za ublažavanje angine pectoris."

3. Izvještaj predstavljen u travnju 1966. na godišnjem skupu Američke federacije za eksperimentalnu biologiju u Atlanti u SAD-u pod nazivom „Bringing Cancer Cells into Line” (Slaganje stanica raka u red), prikazuje rezultat istraživanja koje opisuje utjecaj ljudskog urina na stanice raka... Dvojica istraživača prošle su godine neočekivano otkrili da ekstrakt urina koji zovu „directin”, dodan u kulturu stanica, uzrokuje da se sve stanice raka na kojima je do sada testiran od početka do kraja poslažu u ravne redove.

Od tog otkrića je prošlo više od tri desetljeća, istraživalo se, ali nikakav značajniji daljnji pomak nije postignut na tom polju. Pretpostavljam da je razlog tako sporom tempu i napretku to što nije profitabilan pothvat.

Urin također sadrži antitijela i hormone koji daju imunitet protiv raznih vrsta virusa, bakterija i bolesti. Znanstvenici su do sada izolirali i odredili dvjestotinjak od procijenjenih preko 2000 elemenata i spojeva u ljudskome urinu.

Urin se u osnovi sastoji od 95% vode i 5% tvari poput minerala, vitamina, proteina, enzima, hormona, antitijela i aminokiselina. Evo nekih od dobro znanih tvari i njihovih učinaka:

- *Urinska kiselina* - pomaže kontrolirati molekule koje u tijelu izazivaju rak, a kontrolira i proces starenja.

U - zaustavlja širenje stanica raka i smanjuje kancerogene

izrasline.

- *Directin* - slaže stanice raka u red od početka do kraja.
- 3 - *metilglioksal* - iz urina ga je izolirao nobelovac Albert S. Gyorgi i ustvrdio da je sposoban uništiti stanice raka.
- *Alantoin*- pospješuje cijeljenje rana.
- *Ublaživač želučanog izlučivanja* - bori se protiv razvoja peptičke bolesti.
- *DHEA* - steroid koji se u urinu nalazi u velikim količinama. Sprječava pretilost, produljuje život i moguć je lijek protiv aplastične anemije, dijabetesa i raka dojke kod žena. DHEA također stimulira koštanu srž i pospješuje proizvodnju svih elemenata koštane srži, uključujući crvene stanice, platele, monocite, limfocite itd.
- *Faktor S* - sigurno i prirodno potiče spavanje.

Prijatelji, popis je beskrajn. Morat ću napisati drugu knjigu da bih obuhvatio najnovija znanstvena istraživanja ljudskoga urina.

Oncology News (16. svezak, br. 4), publikacija Akademije profesionalnih informacijskih usluga, u izdanju srpanj-kolovoz iz 1990. spominje „sasvim novi tip antitumornog agensa koji je neotrovan i koji, izgleda, maligne stanice pretvara u normalne te privlači interes kliničkih

istraživača tumora, potičući visoka očekivanja." Agensi, poznati kao antineoplasteni, koje je otkrio dr. Burzynski iz SAD-a prirodno su nastali peptidi i derivati aminokiselina. Najprije su izolirani iz ljudskog urina, a sada se testiraju u nekoliko zemalja svijeta. Liječenje antineoplastenom toliko je astronomski skupo da si ga i milijunaši jedva mogu priuštiti. Zašto onda ne piti vlastitu besplatnu panaceju? (Jedna injekcija antineoplastena u SAD-u stoji 10.000 dolara).

Suvremeni znanstvenici svjesni su činjenice da urin nije otpadna tvar nego vrijedan serum koji je panaceja za nekoliko najvećih bolesti, uključujući starenje. Urin je meso, krv i vitalni organi u živoj otopini. Osim urokinaze, u multinacionalnim farmaceutskim tvrtkama naprednih zemalja proizvode se još neke injekcije, Profasi, Pergonal, Antineoplasten, itd., koje donose goleme profite u milijunima dolara svake godine, dok smo mi bespomoćno nesvjesni i neupućeni u taj dragocjen dar prirode koji smo dobili za svoje dobro. Kakva ironija sudbine!

Prije nekoliko mjeseci u SAD-u je objavljena jedna revolucionarna knjiga u kojoj je temeljito razmotren međusobni odnos shivambua i znanosti. Knjiga nosi naslov „Your Own Perfect Medicine” (Vaš osobni savršeni lijek), a autorica je Martha Christie. Kada pročitate prvu rečenicu te knjige od 260 stranica znat ćete tajnu znanosti i urinoterapije. Piše: „Nevjerojatna neispričana priča o dokazanom, čarobnom, prirodnom lijeku (urinoterapiji) kakav znanost nikada nije otkrila. To je iznenađujuć i dokazan prirodni lijek kakav znanost nikad nije otkrila pa ipak javnosti nije obznanjen niti jedan nevjerojatan rezultat istraživanja s

područja te neusporedive prirodne medicine”.

Prijatelji, ta američka dama, Martha Christie, iza sebe je imala tridesetogodišnju bolnu povijest patnje od raznih neizlječivih bolesti prije negoli je stekla znanje o ovoj terapiji. Iznijela je svoju povijest na samom početku knjige koju sam, naježen od uzbuđenja, pročitao nekoliko puta. Od svoje 12. do 42. godine (30 godina) patila je od raznih neizlječivih bolesti te je bila na šest operacija kojima su joj uklonjeni iscrpljeni, beskorisni dijelovi tijela. Postala je teret članovima svoje obitelji jer su tijekom 30 godina na njezino liječenje raznim lijekovima utrošene stotine tisuća dolara. Potom je, iz knjige koju je napisala moja prijateljica iz SAD-a Margie Adelman, stekla znanje o urinoterapiji čijom se primjenom riješila svih bolesti i koja je označila preokret u njezinu životu. Priznata je kao svjetski poznata spisateljica. Znao sam više od stotinu ljudi koji su nakon podvrgavanja urinoterapiji postali pjesnici ili priznati autori. Nitko drugi nije napisao takvo remek-djelo koje sadrži detaljne informacije o znanstvenim istraživanjima ljudskog urina. Tako, sada znate da se u urinu nalaze mnogi elementi koji mogu liječiti razne izlječive i neizlječive bolesti.

Svi vodeći znanstvenici, uključujući medicinske profesionalce, slažu se da degenerativne bolesti poput raka, artritisa, bolesti srca, zatajenja bubrega i njima slične nastaju zbog gomilanja toksina u tijelu. Za uklanjanje toksina preporučaju se razne metode pa ipak, s godinama svog iskustva i svjedočenjima tisuća pacijenata, mogu pouzdano reći da na svijetu ne postoji tako bezopasan detoksificirajući agens poput urina. Osim što pročišćuje sustav također

obnavlja i izgrađuje stara, istrošena pa čak i mrtva tkiva.

Znanstvenici su otkrili da pacijentima koji pate od degenerativnih bolesti nedostaju neki osnovni minerali i enzimi poput bakra, joda, pankreatičnih enzima i slično. Ti se elementi u određenim količinama luče urinom pacijenta, u omjerima koje pacijent lako apsorbira te koji pomažu izgradnju tkiva i sprječavaju bolesti.

Moji osobni eksperimenti i istraživanje

Vidio sam da se liječe slučajevi kronične prehlade, astme, raka, bolesti srca, artritisa, zatajenja bubrega, hemoroida, fistula, proširenih vena, čireva, psorijaze, ekcema, prištića, akni, svakakve bolesti oka, uha i grla, živčanih slomova, problema s trudnoćom i menopauzom. U nekoliko slučajeva postigao sam vrlo obećavajuće rezultate s pretiložću, čak i bez dijetnih ograničenja. Fantastično je djelovalo na impotenciju i seksualnu nemoć. To je najbolji tonik protiv starenja na svijetu.

U knjizi „Shivambu kalpa“, kanadskog autora koji živi u Velikoj Britaniji, dr. Arthura Lincolna Paulsa objavljen je vrlo zanimljiv slučaj mladog 27-godišnjeg anglo-indijanca koji se oženio djevojkom od 18 godina. Nakon nekoliko godina braka otkriveno je kako nije muževan i da mu je nedostajalo aktivnih spermija u sjemenu pa mu žena nije mogla zatrudnjeti. Oboje su, na savjet mladićeve bake (Indijanke), u različite dane pili svoj i partnerov urin te mazali genitalije partnerovim urinom. On je postao potentan i broj spermija mu se povećao. Nakon dva mjeseca supruga mu je zanjela i sada imaju dva sina.

Probao sam ovom terapijom liječiti najgoru zubobolju i sve vrste problema sa zubima i desnim poput gingivitisa, parodontitisa i submukoznog apscesa. Nije zatajila u niti jednom slučaju. Najjača zubobolja nestaje u nekoliko minuta.

Jednom prilikom, za vrijeme mog predavanja, jedan je gospodin iz publike ustao i pitao me: „G. Thakkar, toliko

hvalite liječenje urinom svih zubnih bolesti, no moje je iskustvo drukčije. Ispirem usta urinom već dvije godine i svejedno sam dva zuba izgubio, a treći se klima i sprema ispasti." Pitao sam: „Koliko dugo ispirate usta urinom?". "Minutu do dvije.", odgovorio je. Odmah je uočena nepravilnost u liječenju. Usta je potrebno ispirati svježim urinom deset minuta da bi se on apsorbirao u desni i dospio do zubnog korijena. Nakon nekoliko dana me obavijestio da su mu se unutar tjedan dana, korištenjem moje tehnike, zubi oporavili. Tijekom posljednjih deset godina tisuće ljudi svjedoči o učinkovitosti urinoterapije po pitanju raznih problema zuba i desni.

Uspješno sam to isprobao na najgoroj vrsti prištića i akni pa čak i na mjestima pocrnjelim od akni te zaslužio iskrene zahvale brojnih mladića i djevojaka koji su bez uspjeha isprobali sve modeme, široko razgllašene skupe kreme i losione. Da bih popularizirao ovu uspješnu, jednostavnu, bezopasnu i sigurnu terapiju protiv prištića i akni, nastojat ću držati govore po fakultetima i školama kako bih pomogao mladićima i djevojkama oboljelim od te ružne kožne bolesti.

U tom kontekstu sjetio sam se zanimljive priče koju mi je ispričala Nalini Daftary, kći moga „gurua" Kisonlala Tejpala koji me inicirao u *shivambu* i koji je pio moj urin da bi me oslobodio oklijevanja i potaknuo na bavljenje tom divnom terapijom. Običavao je piti urin svakoga pacijenta koji mu je došao na savjetovanje. Dogodilo se da je Naliniben, koja živi u SAD-u, posjetila sveučilište na kojemu je studirala njezina kći radi nekog posla s njezinim profesorom. Vidjela je da je lice profesora Johna puno izraslina s bubuljicama. Rekao je da već

nekoliko godina boluje od te bolesti te da je se ne može riješiti iako je isprobao sve najmodernije lijekove i tretmane dostupne u SAD-u. Poznati *vaidya* (liječnik ayurvedske medicine, op.p.) i zastupnik urinoterapije koji je o njoj napisao knjigu na gujarati jeziku, dr. Pragjibhai Rathod, nazvao je to „maha rog", odnosno pošast dvadesetog stoljeća jer se teško liječi čak i najsofisticiranijim lijekovima, losionima i mastima. Ali naš se profesor John riješio te pošasti, *maha roga*, primjenom i pijenjem svoga urina. Profesor John, koji je doktor znanosti matematike i fizike te predaje na sveučilištu u Orlandu, bio je toliko sretan i oduševljen odličnim rezultatima ove terapije da je poželio doktorirati urinoterapiju. Nisam siguran hoće li mu to uspjeti, jer koliko znam niti jedno sveučilište u niti jednoj zemlji nema program školovanja za taj odbojan, odvratn i nepodnošljiv ali čudesan predmet. Ako neko sveučilište, koledž ili institut postane pionir otvaranjem takvog programa, nudim svoje besplatne usluge predavanja predmeta u duhu služenja oboljelom čovječanstvu. Zatražit ću dr. Jayasuria da ozbiljno razmisli o tome da otvori fakultet te metode liječenja na Otvorenom međunarodnom sveučilištu komplementarne medicine. Obruka bi trajala svega tjedan dana.

Nedavno sam bivšem predsjedniku SSSR-a, Mihailu Gorbačovu, napisao pismo s jedinstvenim, pravovremenim i korisnim savjetom. Njegova bit je u nastavku:

U *Science Expressu*, tjednom prilogu *Indian Expressa*, naišao sam na vijest koja govori da je ekipa američkih znanstvenika kazala da bi ljudi koji su prilikom Cemobilске katastrofe 1986. godine živjeli u krugu od 30 kilometara od

elektrane i bili izloženi radijaciji, vjerojatno u sljedećem desetljeću mogli oboljeti od raka. Pročitavši vijest pala mi je na pamet ideja da bi se rak, ako se urinom može lako izliječiti, njime trebao moći i spriječiti.

Tražio sam gospodina Gorbačova da provede jedinstveni eksperiment na stanovništvu oko Černobila koje je bilo izloženo radijaciji. Zahtijevao sam da se na 50 posto populacije primijeni urinoterapija, a na ostalima ne. Nakon nekoliko mjeseci pokazat će se da se kod onih podvrgnutih urinoterapiji neće razviti karcinom, dok bi kod ostatka vjerojatnost za razvoj bolesti ostala prema prognozama američkih znanstvenika. Taj je eksperiment toliko siguran, jednostavan i izvjestan da se može sprovesti bez bojazni od bilo kakve štete. Primjenom urinoterapije do sada nije prijavljen niti jedan nesretan slučaj. Naprotiv, razni pacijenti su prijavili mnoge pozitivne posljedice. Kada netko tu terapiju iskuša protiv bilo kakve ozbiljne ili kronične bolesti, one manje ozbiljne spontano nestaju.

Dr. Perekh, radiolog iz Nagpura, obavijestio me da se urinoterapijom riješio ozračenosti x-zrakama, od čega je patio zbog stalne izloženosti dok je radio kao radiolog.

Dr. C.P. Mi thai, liječnik sa Medicinskog fakulteta N.F. iz zapadnog Bengala, u svojoj knjizi „Čuda urinoterapije“ piše da je svoje pacijente koji su patili od kroničnih i teško izlječivih bolesti tražio da prilikom svakog dolaska donesu uzorak urina kojemu bi tada dodavao boju, mijenjao okus i vraćao im ga u drugoj bočici kao lijek. Nakon nekoliko dana, kada bi došlo do

zadovoljavajućeg napretka, rekao bi im istinu uz savjet da piju svoj urin u najčišćem i običnom obliku. Postigao je nevjerovatne rezultate protiv nekoliko kroničnih i smrtonosnih bolesti.

Tijekom deset godina moje duboke posvećenosti urinoterapiji naišao sam na nekoliko uzbudljivih priča o oporavku pacijenata oboljelih od smrtonosnih bolesti poput artritisa, zatajenja bubrega, raka te proširenih vena, čira, epilepsije, živčanih slomova, hemoroida, fistule i mnogih drugih.

Kada sam saznao da poznati kardiokirurg dr. Christian Bernard boluje od jakog osteoartritisa te da je prestao raditi zbog te onesposobljujuće, bolne bolesti, poslao sam mu pismo o medicinskim vrijednostima našeg urina i proceduru liječenja. Prošlo je šest godina, no do sada nisam dobio odgovor na svoje pismo.

Mišljenja poznatih liječnika o urinoterapiji

Dr. Rabagliati iz Bradforda, otvoren i slobodouman kirurg, priznao je da je kirurško liječenje karcinoma bilo potpuni promašaj. Izveo je više od 500 velikih operacija na oboljelima od raka, no rijetko je koji nakon toga dugo poživio. S obzirom na uspjeh autourinoterapije u dijagnosticiranim slučajevima oboljenja od raka, posvjedočio je sljedeće:

Ispitao sam određeni broj žena koje su trebale biti operirane i kojima bi jedna ili obje dojke bile uklonjene. Te su hrabre i sretne smrtnice odbile moj savjet i podvrgle se urinoterapiji. Kada su mi se ponovo obratile nisam našao niti ožiljak od neizlječivih malignih izraslina. Neke su izrasline nestale u roku od dva tjedna, a neke u četiri dana. Stoga mislim da je Armstrong vjerojatno u pravu sa svojom sugestijom da većina tih izraslina nije maligna do NAKON uzajamnog utjecaja operacije i lijekova te da se početni stadij bolesti može lako liječiti autourinoterapijom. (Mišljenja sam da je isti slučaj sAIDS-om).

Ako, pak, neki laik tvrdi da je i stvarno izliječio tisuću ljudi na istoj platformi... Sumnjam da bi to impresioniralo moju profesiju... čak i tvrdnje oboljelih od raka o poboljšanju su ili javno ismijane ili ignorirane. Tužno je da moja profesija uspijeva na bolesti, nehumanoj propagandi službenim dezinformacijama i izrabljivanjem. (Trenutno upravo to rade tisak i nadležni znanstvenici u slučaju AIDS-a.)

Nije li iznenađujuće da unatoč tako visokom mišljenju

poznatog engleskog kirurga o urinoterapiji gotovo ni jedan doktor ili znanstvenik nije smatrao da ga treba razmotriti?

Dr. Jivraj N. Mehta iz Londona, bivši predsjednik vlade Gujarata, u predgovoru engleskog izdanja knjige „Manav Mootra” piše: „Vjerovanje da urin nije tjelesni otpad već eliksir života koji je dar prirode u svrhu zdravog života te ljekovita mjera protiv gotovo cijelog spektra ljudskih bolesti, uključujući rak, tuberkulozu, lepru itd., intrigantno je, zanimljivo i očaravajuće. Kad bi se potkrijepilo eksperimentima na ljudima, pokrenutima i planiranima na znanstvenoj osnovi, bila bi to velika blagodat za ljude.” (Nakon 40 godina niti jedna vlada bilo koje države nije poduzela nikakve korake u tom smjeru. Svakoga zanima vođenje vlastita dućana.)

Mišljenja poznatih osoba o urinoterapiji

Pokojni Morarji Desai, bivši indijski premijer, piše: "Osobno znam nekoliko slučajeva koji su primjenom autourinoterapije izliječili razne neizlječive bolesti. Taj tretman je jednostavan, jeftin i bezopasan, te velika blagodat siromašnoj zemlji poput Indije."

"Isprobao sam taj lijek na sebi, a na moj savjet isprobali su ga još neki. Vidio sam slučajeve dijabetesa, raka, tuberkuloze i zatajenja bubrega koji su se njime izliječili. To je najdjelotvorniji lijek protiv bolesti očiju, ušiju, zubi i kože."

Pokojni Balkoba Bhave, predstojnik lječilišta „Nature Cure Ashram" u Urulikanchanu, piše: „Autourinoterapija je superiornija alopatriji, homeopatiji itd., gdje tretmani ovise o lijekovima. Kod autourinoterapije nisu potrebni nikakvi lijekovi ili operacije, što pacijentu daje samopouzdanje u liječenju njegove bolesti."

Više o *shivambu*

Morarji Desai, kojeg smo nazivali „Shivambu rishi" (*shivambu* mudrac), običavao je reći: "Ako se urinoterapija provede s vjerom, strpljenjem, strogim pridržavanjem dijetnog plana i prije pribjegavanja štetnim liječenjima, onda se njome svaka bolest može iskorijeniti."

Ovime ponavljam izjavu poznatog engleskog doktora, dr. T. Wilsona: „Kako sastojci urina variraju u skladu s patološkom stanjem pacijenta, njegova je upotreba indicirana kod svih vrsta bolesti osim onih izazvanih traumatizmom ili onih mehaničke prirode."

Kažemo da svako pravilo ima iznimku. To se odnosi i na urinoterapiju, jer neki pacijenti od nje nemaju potpune koristi zbog posljednjeg stadija bolesti, zbog nepravilno obavljenog liječenja ili nekog drugog razloga. No sigurno je da neće biti neželjenih i štetnih reakcija koje se javljaju u nekim medicinskim sustavima.

Na temelju sljedeće epizode može se prosuditi koliko bi urinoterapija bila korisna i blagotvorna u siromašnoj zemlji poput Indije.

Zajedno sa suprugom otišao sam u Chitrakoot ponuditi svoje usluge kampu za njegovu očiju zaklade „Sadguru Seva Sangha". Dan puta cestom prema Jankikundu vidjeli smo prosjaka koji je bio pravi kostur, na tijelu su mu se vidjele samo kosti. Na naš upit, saznali smo da nekoliko godina boluje od

tuberkuloze. Kakva patnja! Kako će si prosjak priuštiti skupe lijekove i/ili hranjivu i zdravu hranu da bi se oporavio od tuberkuloze? Objasnili smo mu *shivambu* tretman pijenja cjelodnevnne količine urina i mazanja tijela urinom. Pristao je to učiniti. Nakon dva dana ponovo smo prošli tim putem kada nam je razdragano rekao da je njegov višegodišnji kašalj napola izliječen, a šestomjesečna bol u trbuhu izliječena u potpunosti. Tjedan dana kasnije ponovo je sreo moju suprugu za vrijeme obilaska Kamad Girija (mjesto od velikog religioznog značaja, op.p.) te iz zahvalnosti i poštovanja dotakao joj noge i izjavio: „Oporavio sam se pijenjem *shivambua*. Vidite kako sada obilazim Kamad Giri." Kako to drukčije nazvati osim - čudom?

Upute za urinoterapiju

U dvije poveće knjige - „Manav Mootra” pokojnog Raojibhaia Patela i „Water of Life” J.W. Armstronga - postoje imena i adrese stotina pacijenata koji su se oporavili od raznih neizlječivih bolesti, ali sam iznenađen kada mi se, nakon što su pročitali obje knjige, ljudi obraćaju tražeći poduku za korištenje urinoterapije da bi liječili svoje bolesti. Stoga je jedini cilj pisanja ove knjige i njezinog usmjeravanja u vaše ruke da podijeli najpraktičnije informacije o *shivambuu* kako biste postali samopouzdana u pogledu liječenja bilo koje vrste bolesti koja vas snađe, bez savjetovanja s ikime, pa tako i sa mnom. Dakako, očekujem da ćete mi učiniti uslugu i, okoristivši se urinoterapijom, pisati mi o svojim iskustvima da bi se mogli nadahnuti i drugi pacijenti.

Prvi uvjet *shivambu* liječenja jest da se urinoterapija može započeti nakon što se odbace svi lijekovi, nevegetarijanska hrana i otrovne stvari poput *bidija* (indijske cigarete, op.p.), cigareta, duhana, alkohola, itd.. Međutim, postoje dvije iznimke. *Shivambu* u kombinaciji s alopatskim lijekovima ponekad izaziva komplikacije, no dobro ide uz ayurvedske i homeopatske lijekove. Pacijenti koji boluju od bolesti srca i dijabetesa ne smiju odjednom prekinuti uzimanje lijekova, ali mogu piti urin zajedno s redovnim lijekovima, pa ukoliko osjete da im urin odgovara, postupno smanjivati njihovu dozu. Na taj način se u nekoliko mjeseci mogu potpuno riješiti lijekova.

1. Nisu potrebni patološki testovi krvi, urina, sline, stolice itd. da bi se dijagnosticirala bolest. Najdivnija stvar je da, iako u urin ispuštamo krv, gnoj, šećer isti taj urin liječi našu bolest. Svi znate da dijamant reže dijamant ili da otrov ubija otrov. Stoga nije potrebno testirati urin.

2. Vanjska primjena urina na bilo kojoj povredi, porezotini ili opekotini trenutno donosi olakšanje, a rana se suši i ubrzo zaqeljuje. Na tijelu neće ostati čak niti ožiljci od rane. *Shivambuom* se liječi uganuće ili oteklina na bilo kojem dijelu tijela.

3. Urinoterapija je vrlo učinkovita protiv otrova zmije, škorpiona, virusa bjesnoće ili otrovnog utjecaja opijuma, smeđeg šećera i ostalih opasnih droga.

Prepreke i kako ih svladati

Kod primjene urinoterapije javljaju se dvije specifične prepreke izazvane predrasudama vezanim za urin, ali ih se pravilnim pristupom može lako ukloniti. Prva poteškoća je staromodno shvaćanje koje prevladava u našem društvu da je urin otrovan i prljav sekret tijela, no znanstvenici iz raznih razvijenih zemalja na temelju uspješnih istraživanja i eksperimenata na ljudskom urinu demantirali su tu obmanu. Taj sam aspekt već ranije razmotrio. Druga poteškoća ide na račun lošeg mirisa i neugodna okusa urina, iako je puno boljeg okusa od piva ili vina. Taj problem se također može riješiti, i to jedenjem jednostavne, ne-ljute i nezačinjene hrane, mlijeka i voća, što zauzvrat pročišćuje boju, miris i okus urina koji tada nalikuje i ima okus gotovo kao voda. U početku možete dodati jednaku količinu vode kada ga pijete i nećete osjetiti njegov neugodan okus. Ukoliko osoba ili dijete osjeća preveliku odbojnost, nekoliko se dana urin može miješati sa vodenom otopinom meda ili sirupa. Nakon toga ćete se naviknuti piti ga bez ičega.

Doziranje

Kao sveopći tonik da biste bili zgodni, zdravi i puni energije te spriječili sve infektivne bolesti, slobodno možete jednom ili dvaput dnevno popiti jednu čašu (2 do 2,5 decilitara). Čak i ako se uzme u većoj količini, nije štetan već koristan. Djeci treba davati dvije do deset jušnih žlica urina, sukladno njihovim godinama.

Kod općih bolesti, kašlja, prehlade, svih vrsta groznice poput malarije, tifusa, gripe, probavnih smetnji, problema s plinovima i sličnog:

a. Pacijentu treba dati 1 litru klistira od tople vode i urina u omjeru pola-pola (može se koristiti čak i stari urin). Ako pacijentov urin nije raspoloživ, u tu se svrhu može koristiti urin druge osobe. Kristu će očistiti crijeva, a pacijent će osjetiti trenutno popuštanje mnogih simptoma.

b. Treba postiti jedan do tri dana za vrijeme čega se ne smije uzimati nikakva hrana ni piće, a pacijentu se daje piti sav njegov urin. U međuvremenu treba piti dovoljno vode (osam do deset čaša). Tim postupkom će se akutne bolesti izliječiti u vremenu od dva do tri dana. Post se može prekinuti voćnim sokom i/ili vodom od zelene soje. Nakon jednog do dva dana započnite normalnom lakom dijetom, a završetkom dijetе treba nastaviti uzimati urin tri do četiri puta dnevno. Pacijenti koji ne mogu postiti i/ili uzeti klistir trebaju piti 2 do 2,5 decilitara urina tri do četiri puta dnevno.

Za kronične bolesti svih vrsta kao što su karcinom, tuberkuloza, astma, artritis, bolesti srca i bubrega, dijabetes, paraliza, bolesti kože poput psorijaze, ekcema, pemfigusa, raka kože, herpesa itd..

a. Pacijentu prvo očistite crijeva klistirom od tople vode i urina, kako je opisano gore.

b. Potreban je strogi post od tri do trideset dana, ovisno o težini bolesti i stanju pacijenta koji živi samo na vodi i urinu. Nije ni najmanje pretjerivanje reći da je za borbu protiv smrtonosnih kroničnih bolesti *shivambu* dijeta jedino bezopasno oružje. Za vrijeme posta pacijent treba piti dovoljnu količinu vode (8 do 10 čaša) i sav urin koji ispusti tijekom dana. Noćni urin treba sačuvati za masažu. Ukoliko pacijentovog urina nema dovoljno, za masažu i klistir može se koristiti urin drugih ljudi. Pritom budite uvjereni da tijekom dugotrajnog posta osoba ne osjeća mnogo slabosti jer naš urin sadrži veliku količinu hranjivih elemenata i vitamina. Stoga pijenjem urina pacijentova snaga ostaje netaknuta za borbu protiv bolesti. Dakako, ukoliko je bolesnik vrlo slab i ne može podnijeti post, može ostati na tekućoj dijeti hraneći se voćnim sokom, juhom, vodom zelene soje, sokom od povrća, kokosovom vodom i sličnim, te piti sav ispušten urin. Tijekom dugotrajnog posta *shivambu* masaža je apsolutno potrebna. Pacijentu treba davati klistir od urina i vode svakodnevno nakon prve velike nužde. Ukoliko isti ima problema sa zatvorom, klistir treba dati rano ujutro prije prve stolice. Treba ga davati svakodnevno tijekom prvog tjedna, a nakon toga će dva do tri puta tjedno biti dovoljno. Taj postupak ne stvara naviku te je najbezazleniji i

bezopasan način za ispiranje crijeva na čijim se stjenkama mogu uhvatiti stari, tvrdi slojevi stolice, a što u konačnici pomaže u liječenju bolesti.

Dijabetičari, srčani bolesnici i oni koji imaju kiselinu ne trebaju postiti, već primijeniti tekuću dijetu i piti sav urin. Moraju se masirati starim urinom i također koristiti klistir.

Metoda masaže starim urinom

Kao što je staro vino dragocjeno piće, tako je stari urin dragocjen za masažu i primjenu, ali ne i za piće. U rješavanju starih neizlječivih bolesti poput raka, astme, lepre, artritisa i kožnih oboljenja, sistematično masiranje starim urinom zajedno sa *shivambu* klistirom značajno pomaže brzom oporavku, budući da urin koji ulazi kroz pore detoksificira tijelo. Masažu treba izvoditi lagano po cijelom tijelu od glave do stopala, najmanje sat vremena dnevno. Ako se izvodi dvaput dnevno - to bolje.

U tu svrhu trebate imati sedam čistih bočica kapaciteta pola litre koje ćete označiti brojevima 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. Prvog dana skupljajte urin u bočicu br. 1 koja će se koristiti sedmog dana. Tako napunite sedam bočica u sedam dana. Dok stari urin ne bude na raspolaganju, za masažu i vanjsku primjenu može se koristiti svježi urin. Ako urin sakupljen u bočicama ostane stajati nekoliko mjeseci, neće se pokvariti, već će njegova učinkovitost porasti za svaku vanjsku primjenu. Za piće uvijek koristite svježi urin. Masaža treba započeti urinom sakupljenim u bočici br. 1 prije sedam dana. Držite tu bočicu u peharu ili posudi s vrućom vodom da bi bočica i urin postali topli. Zagrijati se može i tako da se ostavi na suncu. Kako bi se smanjio pokvaren miris starog urina, za vrijeme masaže ga možete pomiješati s kamforovim prahom. Masaža se izvodi od glave prema stopalima, lagano i bez jakih pritisaka pri čemu je potrebno svakom dijelu tijela posvetiti dovoljno pažnje. Tako će masaža cijelog tijela potrajati više od sata. Zatim pacijent treba sjediti 15 do 20 minuta na otvorenom ili na suncu, nakon

čega se može okupati u mlakoj vodi bez korištenja sapuna. Umjesto sapuna se može upotrijebiti brašno slanotka ili glina. Pokojni Shri Morarji Desai posljednjih 30 godina nije za kupanje ili brijanje koristio sapun već urin. U tome je bila tajna što u zreloj 99. godini na licu nije imao vidljivih bora.

Moguće reakcije:

U rijetkim slučajevima zbog pijenja urina i njegovim korištenjem za masažu neki pacijenti počnu kašljati, prehlade se, povraćaju, imaju problema s kretanjama, svrbež ili gnojne čireve po koži, no ničega se ne treba bojati jer takve reakcije upućuju na to da se tijelo čisti i izbacuje akumulirane nečistoće i otrove. Stoga ne treba uzimati nikakve lijekove kako bi se takve reakcije suzbile. Na mjestima s gnojnim čirevima, osipom ili kožnim infekcijama može se staviti povoj namočen u star ili svjež urin.

Slijedi postupak za liječenje nekih bolesti:

Za prostatu i hemoroide koristi se, povrh redovnog uzimanja urina, klistir sa 0,5 do 1 decilitara starog ili svježeg urina dva puta dnevno. Za hemoroide se mogu koristiti i oblozi od urina.

Kapanjem u nosnice ili pijenjem urina kroz nos postiže se trenutno olakšanje kod upale sinusa i ostalih problema s nosom.

Iako se brojne bolesti uha liječe kapanjem starog ili

svježeg urina, u rijetkim se slučajevima uslijed toga kod pacijenata javila uholbolja. Stoga s time budite pažljivi. Ako se pojavi bol, prekinite terapiju.

Za trenutno olakšanje kod rana, opekline, otekline, kožnih infekcija, osipa, ugriza i uboda insekata i sličnog možete koristiti zavoje umočene u urin.

Kod ženskih bolesti kao što su leukoreja, nepravilne menstruacije, upala jajnika ili maternice, fibroza, izrasline i slično uz pijenje urina potrebno je i polijevanje urinom. Ako to nije moguće u vaginu se može umetnuti vata natopljena urinom. Nakon nekoliko sati treba je zamijeniti. U našem svetu pismu ljudsko se tijelo uspoređuje sa svemirom (brahmand). Zsigurno je izvan naših dosega mjeriti dubinu tajni ili božanskih kvaliteta *shivambua* koji ne djeluje samo na fizičkom, nego čini čuda i na mentalnom, intelektualnom i duhovnom nivou. To je izravno iskustvo svih sljedbenika *shivambua*.

Poseban vodič za tvrdokorne kožne bolesti poput psorijaze, ekcema, leukoderme, itd.

Cesto je slučaj da razne vrste kožnih bolesti i infekcija, pogotovo onih na muškim ili ženskim genitalijama, jednostavno nestaju vanjskom primjenom urina. No urinoterapijom se liječe čak i tvrdokorne, podmukle bolesti poput psorijaze, leukoderme, pemfigusa, SLE-a, herpesa i raka kože ukoliko se liječenje provede sistematično, s posebnim naglaskom na strogo držanje dijetnog plana koji U potpuno isključuje soli, ljuto i začine na tri do četiri mjeseca, a uključuje samo nekuhanu prirodnu hranu poput salata, voća, povrća, datulja, groždica (koje se jedu izmiješane nakon namakanja u vodi preko noći), povrtnih juha itd.. Istovremeno trebate piti cjelodnevnu količinu urina, uzimati klistir od mješavine tople vode i urina te dvaput dnevno nježno izmasirati cijelo tijelo starim urinom. Takvog se postupka morate držati dva do četiri mjeseca. Dugim istraživanjem otkriveno je da je stari urin, u usporedbi sa svježim, stotinu puta učinkovitiji kod problema s kožom i u masaži. Stoga je za sve kožne bolesti stari urin obavezan. To je *shivambu sadhana* (duhovna vještina, op.p.), a njezini pozitivni rezultati su sigurni i izvjesni.

Raznovrsnost upotrebe urina

Može ga se sigurno koristiti kao regeneratorski za kosu, pjenu za brijanje, losion poslije brijanja, sredstvo za tamnjenje, antiseptički losion, za ispiranje očiju kod svih očnih bolesti, losion za uklanjanje bubuljica i akni, za ispiranje usta kod svih problema sa zubima, čišćenje nosnog kanala kod svih problema sa sinusima, reumatski i mišićni ublaživač bolova, ublažujući i iscjeljujući losion za opekline, lijek protiv hemoroida i fistule, protuotrov kod ugriza zmije ili škorpiona, afrodizijak za impotenciju, kupka za leukoreju i ostale menstrualne bolesti i posljednje, no ne najmanje bitno, za trenutno vraćanje energije. Koristite li ručno svakodnevno prije spavanja za ispiranje usta, mogu vam dati doživotno jamstvo za zube! Bez preuveličavanja. Ne samo da pospješuje dobar ten, nego može ukloniti i staračke bore. To je najučinkovitiji prirodni tonik protiv starenja poznat čovječanstvu. Nedavno je naš povjerenik, ginekolog dr. Jagdip T. Shah, otkrio da se čak i vaginalni herpes može izliječiti, i to tako da se na zahvaćena mjesta stavljaju oblozi od urina.

Jedan moj drugi prijatelj, dr. B.C. Kharre, poznati urolog i jedan od aktivnih povjerenika naše organizacije već 20 godina, vjerni je sljedbenik *shivambua*. Tijekom godina je vodio više od 2000 pacijenata oboljelih od raznih neizlječivih bolesti. Kaže: „Ako se djetetu od rođenja daje *shivambu* postat će kompjutersko dijete (genij) izvanredna intelekta, pamćenja i zdravlja.“

Zamislimo da je čovjek prestao mokriti ili mokri vrlo

malo. Ukoliko mu se dade piti urin djeteta ili druge zdrave osobe, u roku od pola sata početak će mokriti.

Dijeta i plan mršavljenja

Da bismo tijelo sačuvali od bolesti jedna od najvažnijih stvari je biti oprezan s hranom jer do većine bolesti dolazi zbog štetne prehrane ili većih količina hrane no što su tijelu potrebne. Našim dnevnim obrocima uzimamo više kuhane hrane, a manje salata, voća, zelenog povrća i sličnog, te tijelo tako ne prima cjelovitu ishranu. Kuhanjem se, uslijed visoke temperature, u hrani uništavaju hranjivi elementi. Jedenjem hrane u prirodnom obliku razvija se naša otpornost na bolesti. Ukoliko za vrijeme urinoterapije ne kontroliramo naš *ahar*, *vihar* i *monovi/apar* nećemo ostvariti maksimalnu korist od *shivambua*.

Od navedene hrane možete uzeti što vam odgovara:

Žitarice: (1) Pšenična kaša. (2) Pšenični *chapati (roti)* (vrsta indijskog kruha, op.p.) bez prosijavanja, jer je ovojnica odvojena prosijavanjem hranjivija od brašna. (3) *Roti* ili *bhakri* (vrste kruha, op.p.) od *jozvara* ili *bajrae* (vrste žitarica, op.p.). (4) Pržene stvari poput kikirikija, žitarica, graška, nepolirane (smeđe) riže, crvene riže ili raznih jela od riže kao što su *kheer* (puding od riže), *lahi*, *chivda*, itd..

Klice: Klijanjem žitarice njezini hranjivi elementi i vitamini povećavaju se po broju i kvaliteti nekoliko puta. Iznenadit će vas kako golemu hranjivu vrijednost ima proklijali *ragi (naachani)*, iako je glavna hrana siromašnih i zaostalih urođenika Maharashtrae i Gujarata. Značajno podiže razinu hemoglobina u krvi i istovremeno liječi dijabetes. *Ragi* se može jesti tako da se od njega napravi *chapati*

(vrsta kruha) ili da ga se prokljalog izmiksa i uz dodatak vode i malo meda pije kao hranjivi napitak. Gore navedene prokljale žitarice mogu se usitniti i pomiješati u salatu ili kašu te tako jesti poput *raita*e (indijski začim temeljen na jogurtu, koristi se kao umak, op.p.). Može se također jesti i u obliku *khichidia* (vrsta jela, op.p.) pripremljenog na štednjaku. *Mung*, slanutak, kikiriki, pšenica, til, piskavica (methi), *ragi* lako prokljuju.

Zeleno povrće: Buča (*louki*), tikvice (*turai*), *panvall*, rotkvica, luk, cikla, *shalgam*, češnjak i povrće zelenog lišća kao što su špinat, *bathua*, *chulai*, piskavica, itd. preporuča se uzimati ih sirove u obliku salate i bez kuhanja.

Od navedenog povrća možete također napraviti sok te ga popiti. Bit će od goleme pomoći u liječenju smrtonosnih bolesti poput raka, sistemskog eritemskog lupusa (SLE), artritisa, dijabetesa, itd..

Zrelo voće: Papaja (*papeeta*), *chikoo*, mango, jabuka, *mosambi* (slatki limun, op.p.), slatka naranča, grožđe, kruška, breskva, šljiva, itd..

Suho voće: Datulje, bademi, crne groždice (*manuka*) – treba ih preko noći namakati u vodi i jesti sa *kajuom* (slatkiš, op.p.), *kishmishem*, maslacem, kravljim ili kozjim mlijekom.

Stvari koje treba izbjegavati: proizvodi od rafiniranog pšeničnog brašna (*maida*) poput kruha, kolačića, torti, itd., nevegetarijanska, marinirana hrana, *papad* (vrsta leće, op.p.), pržene stvari, prezačinjena i preslana hrana moraju se

izbjegavati ili u potpunosti isključiti za vrijeme korištenja urinoterapije protiv ozbiljnih bolesti. Bijeli šećer i biljne masti štetni su za zdravlje. Pokušajte uzimati što je manje moguće soli, ljutog i začina. Treba se odreći *bidia*, cigareta, duhana, vina i opojnih droga.

Posebne upute za rak

Većina pacijenata koji nam preko naše fondacije dođu na savjetovanje tražeći smjernice u urinoterapiji boluje od raka. Zbog toga je vrijedno truda dati posebne informacije i smjernice oboljelima od raka. Naravno, gorka je istina da se ljudi podvrgavaju *shivambu* terapiji kada su već zasićeni i umorni od isprobavanja svih terapija, čime su upropastili slučaj. Do tada bolest uznapreduje do posljednjeg stadija. Kada im urinoterapija ne donese potpuni oporavak, upuštaju se u okrivljavanje *shivambu* terapije. Štoviše, još jedan uvjerljiv razlog za pacijentovu situaciju je i to da javnost nema odgovarajuće i ispravno znanje o urinoterapiji niti postoje mjesta za stjecanje mjerodavnih informacija. Zbog toga pacijenti ne mogu provesti tretman temeljito, slijedeći odgovarajuću metodu posta, masaže, klistira, itd. te stoga ne mogu postići željene rezultate.

S druge strane, vidjeli smo pacijente koji su u posljednjem stadiju raka iskusili značajno olakšanje boli i patnje te su umrli mirnom i bezbolnom smrću.

Oboljeli od raka trebaju započeti urinoterapiju tek nakon što prestanu sa svim alopatskim lijekovima i tretmanima poput kemoterapije, radijacije, antibiotika, itd., te slijediti slijedeće upute.

1. Ovisno o stanju pacijenta, 8 do 30 dana treba provoditi *shivambu* dijetu pijenjem samo urina i vode.

2. Apsolutno je potrebno za vrijeme posta, a i nakon njega, provoditi laganu masažu starim urinom najmanje po sat vremena ujutro i uvečer da biste se oslobodili toksina akumuliranih u tijelu.

3. Za čišćenje crijeva i unutarnjih organa klistir treba davati pacijentu svakodnevno tjedan dana, na način da se urin pomiješa s mlakom vodom u omjeru pola-pola. Urin i voda imaju tako golem i moćan učinak u detoksikaciji tijela da bez primjene ikakvih lijekova mogu izliječiti više od 50 posto svih bolesti čovječanstva. Korijen svih bolesti nalazi se u tvrdoj stolici (zatvoru), a učinkovit, jednostavan, siguran i najbezopasniji lijek za to je klistir. Klistir nema zamjene u rješavanju starih naslaga stolice koje se mogu zaglaviti na stjenkama crijeva.

Mitovi i stvarnost o raku

Dvojica dobro poznatih bombajskih liječnika, dr. Mani Kothari i dr. Lopa Mehta, napisali su revolucionarnu knjigu „Mitovi o raku i stvarnost o njegovim uzrocima i lijeku“. Knjiga je objavljena u Londonu te prevedena na njemački i nizozemski jezik, a istovremeno se u niti jednoj knjižari ne može naći jedan njezin primjerak. Ja sam je dobio od autora i odmah ju cijelu kopirao. U Indiji je prevedena samo na gujarati jezik. Nakon opsežnog proučavanja i istraživanja, u knjizi su napisali: „Ako se pacijent obolio od raka podvrgne rutinskom alopatskom tretmanu, njegov/njezin život je skraćen i smrt postaje bolna, dok oni koji se ne odluče za tretman prežive dulje i smrt im je bezbolna.“

Nadalje pišu: „Za dijagnosticiranje bolesti nije mudro provoditi i biopsiju, jer se time karcinom brzo širi u ostale dijelove tijela.“ Zbog toga dr. Kothari svojim roditeljima oboljelim od raka nikada nije napravio biopsiju niti ih podvrgao ikakvom tretmanu. „Iako su tijekom posljednjih 50 godina utrošeni trilijuni dolara na istraživanje lijeka protiv raka, nije napravljen niti najmanji pomak u smjeru njegovog uspješnog liječenja. Unatoč tome, svako toliko se u medicinskim časopisima i novinama javljaju glasne tvrdnje o novim istraživanjima.“

Iz gornjih izjava možemo izvesti jednostavan zaključak da sve zanima tek vođenje vlastita dućana i torbarenje svojih farmaceutskih proizvoda. Kada pacijenti ne dobiju točnu informaciju o svojoj bolesti i/ili opasnim i bolnim popratnim

posljedicama lijekova, protiv raka, može li se očekivati ispravno i uspješno liječenje istog?

Nedavno, u srpnju 1995., upoznao sam Srilatau Swaminathan koja mi je ispričala priču o svom oporavku od potpunog zatajenja bubrega. Njezina je priča toliko neobična da sam je odlučio prenijeti cijelu, njezinim riječima.

Neobična priča o jednom oporavku

Cijeli niz godina bila sam bolesna. Izgledalo je da je problem u mojim bubrezima. Mnogo sam bolovala od edema jer mi bubrezi nisu mogli pravilno očistiti krv, te mi je tijelo bilo puno toksina i otrova koje nisu mogli izbaciti. Na Sveindijskom institutu medicinskih znanosti u New Delhiu 1982. godine rekli su mi da neću preživjeti sljedeće dvije godine ako ne obavim transplantaciju bubrega.

Posljednjih 12 godina radim i živim među Bhil adivasijima (urođeničko, autohtono stanovništvo, op.p.) iz Banswarae u Rajasthanu. To je iznimno siromašno i zaostalo područje. Činilo se smiješnim potrošiti tisuće, čak i stotine tisuća rupija na transplantaciju ili na zdravlje samo jedne osobe. U našoj je zemlji vrlo malo ljudi prijeko potrebno, a ja nisam jedna od njih. Osim toga, imam vrlo malo povjerenja u alopatski sustav i više volim prirodnije i holističke metode poput ayurvede, naturopatije, homeopatije, kontrole prehrane i posta. Uzimala sam homeopatske lijekove. Mogla sam nastaviti raditi, ali je tijekom godina došlo do postepenog pogoršanja moga zdravlja i sposobnosti (nije kriva homeopatija, već potpuno krive i nepromišljene dijetne navike).

Bilo je sve teže i teže raditi i kretati se. Povećala mi se težina. Osjećala sam se letargično, sumorno i teško u mislima i tijelu. Postala sam pojačano razdražljiva te preosjetljiva i osjećajna. Najmanji problem je poprimao gigantske razmjere i nije ga se moglo riješiti. Bolovala sam od edema, slabovidnosti,

ispadanja kose, krvarenja desni, hemoroida i analne raspukline, bolnih zglobova, umora, gubljenja daha, inkontinencije, predmenstrualne napetosti na granici s histerijom, zatvora ili diareje, akutne depresije. Ukratko, osjećala sam da mi cijelo tijelo i njegovi sustavi polako staju. Morala sam se siliti da odem raditi.

Radeći u tom plemenskom području vidjela sam mnoge urođenike kako vrlo uspješno koriste urin kod porezotina, kontuzija, uganuća, rana pa čak i gangrene. Urin su davali maloj djeci protiv kašlja, žutice i želučanih tegoba. Posve protivno svojim prirodnim (ili neprirodnim) instinktima, pomalo sam shvaćala da postoji korisna strana urina. I tako sam prije šest godina otišla u Ahmedabad i upoznala Morarjia Desaija te ga zamolila da mi preporuči knjige koje bih mogla pročitati. Nabavila sam te koje mi je preporučio i počela ih proučavati. I dalje sam bila skeptična oko znanstvene logike iza autourinoterapije (AUT), ali knjige su me razuvjerile. U to vrijeme sam imala, kako kažu alopati, amebijazu. Nakon što sam pročitala knjigu, mjesec dana sam pila sav prvi jutarnji urin i amebijaza me više nikada nije mučila.

Da se vratim na svoj današnji slučaj: do kraja 1988. godine postala sam doslovno vezana za krevet. Tijelo mi je bilo toliko puno toksina da sam imala velik edem, a iz stotina rana na nogama, gležnjevima i stopalima cijedio se gnoj. Bol je bila tako velika da nisam mogla hodati niti obavljati bilo kakav posao. Nisam prospavala niti jednu noć od 28. rujna do 5. siječnja jer je dodir s plahatom ili bilo kakvom odjećom bio

bolan. Otišla sam u Delhi kod svog homeopatskog kječnika čije znanje, strpljenje i mudrost vrlo cijenim, ali je nakon mjesec i pol osjetio da ne može ništa učiniti budući da nisam reagirala na niti jedan lijek. Otišla sam u Jaipur i savjetovala se s ayurvedskim liječnikom. Nekoliko dana nakon što sam započela liječenje njegovim načinom bilo mi je bolje, ali tada su se rane pojavile u svoj žestini. Vratila sam se u Ghantali (malo plemensko selo gdje živim) s osjećajem da neću još dugo poživjeti i čekala bolan kraj. Ono što me najviše boljelo bio je osjećaj da sam svima na teret i što nisam mogla ništa raditi. Tada sam cijelo vrijeme bila u krevetu i prekinula svako liječenje, jer ništa nije davalo rezultate.

Jednog dana krajem prosinca sjetila sam se knjiga o autourinoterapiji i ponovo ih počela čitati. Prolazila sam kroz slučajeve pacijenata oboljelih od smrtonosnih bolesti poput raka, zatajenja bubrega, problema sa srcem i mnogih drugih koji su se spasili autourinoterapijom. Odlučila sam poduzeti posljednji napor da bih se oporavila.

Od 1. siječnja 1989. krenida sam na potpuni post, ništa nisam jela, a pila sam sav ispušteni urin i nešto vode. Postila sam kontinuirano pet dana, nakon čega je bol u mojim nogama i gležnjevima potpuno nestala te sam mogla spavati i uokolo šepati. Otekline i rane na mojim nogama i stopalima se nisu povukle, pa sam se 15. siječnja odlučila na trajni post sve dok mi ne bude bolje. Opet nisam uzimala ništa osim urina i vode. Postila sam neprekidno 15 dana nakon čega su svi edemi u nogama, zglobovima, licu, rukama i tijelu nestali, a rane na nogama gotovo zacijeljele. Mogla sam prilično normalno

hodati, a raditi sam počela od četvrtog dana posta. Svakim danom posta i autourinoterapije bilo mi je bolje i postajala sam jača. U početku mi je puis bio nepravilan i osjećala sam se lagano grozničavo, no postepeno su mi puis i krvni tlak postali normalni. Um i tijelo su mi postajali sve aktivniji i živahniji.

Sada je lipanj 1989., pet mjeseci otkako sam postila na autourinoterapiji i osjećam se mlađe, energičnije, mogu raditi dulje i s lakoćom, bez problema hodati osam do deset kilometara. Tijekom cijelog svibnja mogla sam raditi u polju čak i na temperaturama od 45 do 47 stupnjeva Celzijusa. Danas mogu čitati i pisati bez naočala. Kosa mi je prestala ispadati. Zubi mi više nisu osjetljivi i bolni. Desni mi više ne krvare. Više nema otekline i ne muče me hemoroidi i zatvor. Manje je predmenstrualnih napetosti. Izgubila sam na težini. Bolje pamtim i manje sam razdražljiva (jamči moj suprug). Mentalno sam značajno bolje, bez depresije, osjećam se pomlađeno i pozitivno gledam na život i posao. Neki prijatelji kažu da mi kosa nije više tako siva, nego da je postala tamnija. Kako god bilo, nema sumnje da sam dobila još jednu priliku za život. Pomilovanje. Također ne ovisim o doktorima, bolnicama i skupim lijekovima. Osjećam i zadovoljstvo što nikakva multinacionalna farmaceutska tvrtka nije zaradila na moj račun.

I dalje pijem svoj prvi jutarnji urin, a kada je god moguće i još dva do tri puta kroz dan. Jednom tjedno postim i tijekom cijelog tog dana pijem samo urin i vodu. Ljudi koji su me vidjeli bolesnu zapanjeni su mojim oporavkom. Počela sam pomagati i drugima da se izliječe autourinoterapijom,

posebno siromašnim pripadnicima plemena ovoga kraja.

Znam da će se mnogima dići želudac na pomisao o pijenju urina, budući da su uvjetovani vjerovati kako je to nečista, prljava i otpadna tvar. Predlažem da pročitaju knjige o urinoterapiji. One će mnogo učinkovitije od mene opisati znanstvenu logiku koja stoji iza urinoterapije.

Ukratko, osim što je poznato antiseptičko i dezinfekcijsko sredstvo, urin djeluje na dva načina: (1) Iz tijela iznosi sve toksine, nečistoće i strane tvari i (2) uređuje i obnavlja tkivo, organe i stanice, čak i moždane stanice.

Za korespondenciju:
Srilata Swaminathan
35, Dhuleshwar Gardens
Sardar Patel Road,
Jaipur-302001
Ph.: 364759

Komercijalizacija plemenite profesije

Svi smo svjesni da je plemenitost medicine i liječenja nehumano komercijalizirana, a kao takva je prihvatila sve nezdrave poslovne taktike. Zasigurno ste nedavno u novinama pročitali kako je policija u Bombaju i Bangaloreu objelodanila nekoliko slučajeva reketarenja s transplantacijama bubrega, gdje su beskrupulozni kirurzi jednim, nedužnim pacijentima, bez njihova znanja, tijekom jednostavnih operacija krali bubrege i prodavali ih po astronomskim cijenama bogatim primateljima. Krajnje je vrijeme da shvatimo kako su liječenje i preventivna medicina prava propast za privilegirane interese. Tko može mnogo zaraditi na zdravim ljudima? Kako možemo očekivati liječenje uz takve afere? Nije li nam, dakle, preporučljivo pronaći vlastiti izlaz iz tog začaranog kruga? Naša vlada neće nam pomoći ni na koji način. Moramo si sami pomoći.

Morali ste pročitati vijest da je odjel Vijeća za medicinska istraživanja iz Londona, koji je od 1957. istraživao običnu prehladu uz godišnji budžet od pet milijuna funti, 1990. zauvijek ukinut jer joj nisu našli lijeka unatoč intenzivnom tridesettrogodišnjem istraživanju. Bez obzira na tu činjenicu lijekovi protiv prehlade prodaju se u vrijednosti milijuna dolara. Kakva se velika obmana tolike godine odigrava pred lakovjernom javnošću!

Urinoterapijom se svatko može riješiti akutne prehlade u roku od 12 do 18 sati. Sve što treba učiniti je postiti 12 do 18 sati i popiti sav ispušteni urin u tom periodu. U

slučaju žeđi može se piti mlaka vođa. Govorim vam ovo nakon vlastitog uspješnog eksperimentiranja na sebi, mojoj supruzi, sinovima i nekolicini prijatelja.

Dr. J. L. Jamison iz Maripsoae u Kaliforniji u SAD-u piše u pismu dr. P.D. Desaiu u Indiji: „Prijatelju, cijenim tvoju zabrinutost za oboljelo čovječanstvo, ali u Sjedinjenim Američkim Državama imamo vjerojatno najkriminalniju vladu na svijetu. Vladina je politika da podržava bolest jer u tome leži novac.”

Ne želim u našu diskusiju o komplementarnoj medicini uvlačiti politiku i kritizirati vladu, ali istovremeno neću ispuniti dužnost ukoliko određene činjenice ne dam na znanje Svjetskoj zdravstvenoj organizaciji, vodstvu raznih naroda i medicinskim istraživačima raznih zemalja.

Tako nov i čaroban lijek postoji već stoljećima, a ipak je iznenađujuće da za njega do sada nisu marile ni vlade raznih naroda, niti medicinski radnici i medicinska profesija - čuvari zdravlja naše nacije. Za dobrobit oboljelog čovječanstva najhitnije je potrebno znanstveno istraživanje tog vrijednog lijeka, posebno u pogledu predstojeće opasnosti od AIDS-a koji će biti razorniji od bilo koje nuklearne bombe.

Stoga ponizno i ozbiljno zahtijevam od Svjetske zdravstvene organizacije i čelnika raznih zemalja da hitno pokrenu istraživačke radove kako bi znanstveno otkrili nevjerovatne medicinske kvalitete ljudskog urina. Također bi trebali naći načina i sredstva kako bi ova terapija među masama postala prihvatljiva te kako bi spasili oboljelo

čovječanstvo od potpunog uništenja.

U ovo vrijeme brze komunikacije i javnih komunikacijskih resursa ne bi trebalo biti teško ustanoviti alternativne terapije. Prvi korak je pokrenuti vlade da uključe predmet u nastavni program u svim obrazovnim ustanovama. Bolnice bi trebale omogućavati tretman urinoterapijom. Gujarat je prva i jedina zemlja u Indiji u kojoj je ta terapija službeno priznata.

Među različitim granama medicine ne bi trebalo postojati sukobljavanje i neprijateljstvo već koegzistencija s obostranim poštovanjem, fokusirana na dobrobit oboljelog čovječanstva. U ljudskim je skandalima sve nesavršeno, ali suradnja i koordinacija među raznim disciplinama može pokriti sve različitosti i povećati njihov doprinos sreći, dobrobiti i zdravlju čovječanstva.

Prije nekog vremena upoznao sam dr. Vasanta P. Mehtu, uglednog bombajskog kirurga koji je preko 15 godina podučavao medicinu i kirurgiju (rijetka kombinacija) na vodećem medicinskom fakultetu u Bombaju. Kaže da je urinoterapija imala ključnu ulogu u njegovom oporavku od raka ždrijela prije 15 godina. Ispričao mi je vrlo zanimljivu epizodu koja je uključivala dr. Prafula Desaija, ravnatelja memorijalne bolnice za tumore Tata u Bombaju, kojeg je dr. Vasant Mehta podučavao dok je bio student. Kada bi netko pitao g. Prafula Desaija je li urinoterapija korisna u liječenju raka, običavao je odgovoriti: „To je prijevara”. Jednog dana ga

je dr. V.P. Mehta pitao zna li išta o urinoterapiji, na što je ovaj odgovorio negativno. Tada ga je dr. Mehta ukorio: „Ako ne znate ništa o urinoterapiji, odakle vam pravo da je nazivate prijevarom?“. Dr. Desai mu se ispričao. Sada urinoterapiju preporuča pacijentima s posljednjim stadijem raka, no takvim će pacijentima ona teško biti od pomoći. Znam nekoliko živih i zdravih pacijenata oboljelih od raka koje su liječnici poslali kući da umru, a koji su se urinoterapijom uspjeli potpuno izliječiti.

Nevjerojatna priča o oporavku Himmata Somaiyaa od raka jetre u završnom stadiju toliko je senzacionalna i inspirativna da sam je za dobrobit čitatelja odlučio ponoviti njegovim riječima. Nakon čudesnog oporavka Somaiya je postao moćan propagator i vjeran pristaša urinoterapije. Cijelim se srcem predao našoj shivambu misiji. Uvijek je spreman pomoći i voditi ljude koji boluju od neizlječivih bolesti.

Da prije 11 godina nisam naišao na urinoterapiju, članovi obitelji i prijatelji sada bi oplakivah moju 11. obljetnicu smrti!

Godine 1984., u mojoj 42. godini, liječnici prestižne Tata memorijalne bolnice u Bombaju dijagnosticirali su da bolujem od posljednjeg stadija raka jetre. Nekoliko mjeseci prije nego sam primljen u bolnicu Tata liječilo me nekoliko poznatih alopatskih, homeopatskih i ayurvedskih liječnika, ali mi se zdravlje iz dana u dan pogoršavalo jer nisam mogao jesti, zbog čega sam se nasuprot mojoj prvotnoj težini od 62 kg pretvorio u kostura teškog 40 kg. Liječnici bolnice Tata savjetovali su mi

kemoterapiju i radijaciju kao posljednju opciju. Zgrozio sam se na pomisao o opasnim tretmanima jer sam svojim očima vidio nekoliko rođaka i prijatelja koji su se podvrgli tom strašnom liječenju. Molio sam Boga da me spasi iz te neprilike. A Bog je čuo moju molitvu i poslao svog glasnika u obliku Nanubhaia Chitaliaa, čija je nevjerojatna priča o oporavku od raka jetre u posljednjem stadiju objavljena u mnogim novinama i časopisima. Urinoterapijom se oporavio od raka jetre i uživao zdrav više od deset godina, nasuprot hječničkim prognozama od nekoliko dana.

Došao me posjetiti u bolnicu Tata kako bi me nadahnuo i vodio kroz urinoterapiju umjesto odluke na štetno liječenje. Skupio sam hrabrost i dobrovoljno se odjavio iz bolnice Tata, usprkos savjetima liječnika i njihovom upozorenju da neću preživjeti više od deset dana ukoliko se ne podvrgnem prepisanom liječenju.

Kako sam bio prodavač knjiga pročitao sam ih nekoliko o urinoterapiji, ali se njome nisam namjeravao baviti. Odlučio sam je slijediti kao posljednju opciju. Počeo sam piti jednu i pol do dvije čaše urina ujutro i nakon nekoliko dana izliječili su se čirevi u mojim ustima, a jezik i desni također su prestali krvariti. To nije bilo malo postignuće. Osjetio sam veliko olakšanje, jer sam nekoliko mjeseci patio od tih tegoba unatoč tome što sam potrošio tisuće rupija na njihovo liječenje. To mi je ulilo dodamo povjerenje i potaklo me da još sistematičnije i intenzivnije provodim urinoterapiju.

Počeo sam piti cjelodnevni urin, oko sedam čaša, a između toga pio sam puno vode, biljni čaj od biljaka tulsi i

pudine, sok od mrkve, sok od kelja, povrtne juhe i voćne sokove u razmacima od sat vremena. Nakon mjesec dana liječenja osjetio sam značajno poboljšanje općeg zdravlja, a istekom tri mjeseca dogodilo se nešto neobično. Zajedno sa stolicom izbacio sam nekoliko tumorolikih tvari koje sam skupio i poslao na patološko istraživanje. U nalazu je spomenuto da su to dijelovi malignog tumora koji su se odvojili od jetre. Pritom je došlo do brzog poboljšanja moga zdravlja. Nakon šest mjeseci otišao sam na pretrage u bolnicu Tata i na čuđenje mojih liječnika proglašen sam normalnim i zdravim. Danas, deset godina nakon oporavka od te smrtonosne bolesti, izvrsna sam zdravlja i izdržljivosti, kao prije 20 godina. Postao sam legenda među svojim prijateljima, rođacima i dobronamjernicima.

Ne propuštam pohađati shivambu seminare na kojima pričam svoju nevjerovatnu priču da bih nadahnuo publiku na korištenje urinoterapije, prije nego bude kasno. Svatko me može tražiti smjernice. Jai Shivambu!

Himmat Somaiya

„Somaivas“

Vallabh Bag Lane, Ghatkopar (East/Istočni),

Bombaj-400077

Tel.: (0) 51651621 (R) 5141710

AIDS

U siječnju 1979. u vodećim bombajskim novinama objavljena je zastrašujuća vijest da je virus AIDS-a pronađen u lijeku pripremljenom od plazme ljudske krvi. Vlada je naložila da se sa tržišta povuku sve zalihe tog lijeka. Nije teško zamisliti sudbinu pacijenata koji su liječeni lijekom inficiranim virusom AIDS-a.

Smatram da bi ova knjiga bila nepotpuna ne dotaknem li se te bolesti.

Kao što vam je poznato, AIDS je sindrom stečene imunodeficijencije. Urinoterapija pomaže u stvaranju imuniteta jer urin sadrži antitijela te je stoga jedini mogući lijek protiv te razorne bolesti. Predsjednik Instituta prirodnih znanosti, moj prijatelj dr. F.O. Quinn, veliki urinoterapeut i autor prekrasne knjige „Urine Therapy“ (Samoizlječenje intrinzičnim lijekom) piše: „Predviđam da će urinoterapija biti jedini lijek protiv AIDS-a. Mislim da ću umrijeti od žalosti vidim li još jedno etiopsko dijete kako umire radi neznanja o potiskivanoj fontani života (urinu) za bolesne i gladne siromahe. Urinoterapija će biti od neprocjenjive pomoći tim umirućim ljudima. Vjerojatno i više od sve hrane koja im se dostavlja.“

Nedavno sam primio pismo od Victorie Seme iz Tanzanije gdje piše da je isprobala urinoterapiju na deset pacijenata oboljelih od AIDS-a prema uputama iz moje knjige, i da je svima bilo podjednako bolje uz popuštanje nekoliko

simptoma AIDS-a. Istovjetno mišljenje je izrazila i Lynn Stabenrauch iz SAD-a u svom pismu od 13. travnja 1994. godine.

U vodećim londonskim novinama „The Guardian“ od 22. listopada 1994. objavljen je članak o urinoterapiji u kojem je Simon Kirby iz Imunodificijencijskog trusta, holističkog medicinskog centra u Londonu, potvrdio da se urinoterapijom poboljšalo stanje nekolicini pacijenata oboljelih od AIDS-a. Veteran alternativne medicine i veliki propagator urinoterapije, šezdesetčetverogodišnji Keith Slokombe, tvrdi kako je prije 30 godina prvi puta isprobao urinoterapiju zbog problema sjetrom i kako mu je ojačala konstituciju. Od tada je, poput našeg Morarjibhaia, redovito koristi, a preko njega se tijekom godina na tisuće ljudi njome okoristilo. Među pobornicima urinoterapije vrlo je poznata glumica Sarah Miles koja tvrdi kako je to najstariji od prirodnih lijekova.

Sa žaljenjem priopćavam da je moj osobni prijatelj Quique Paladino iz New Yorka, koji je postao veliki propovjednik i propagator urinoterapije nakon što se uz njenu pomoć oporavio od uznapredovalog AIDS-a, umro prošle godine. Ovdje moramo reći kako je imao vrlo velike koristi kod raznih tegoba poput AIDS-a, Kaposijeva sarkoma, herpesa, itd. unatoč činjenici da urinoterapiju nije sistematično provodio, zajedno s potpunim dijetnim restrikcijama, klistirom i masažom, što je očito iz pisma koje mi je napisao i iz njegovog članka objavljenog u časopisu „„Parade“ (izdanje iz veljače 1992.). Usprkos liječničkim prognozama da će živjeti još

dvije godine, poživio je više od osam godina.

Poznati istraživač AIDS-a dr. Alan Cantwell u svojoj knjizi „AIDS: Misterij i rješenje“ piše: „Primijetio sam da neki pacijenti oboljeli od AIDS-a u krvi nemaju HIV. AIDS je rak, a rak je AIDS. Jedan od mogućih razloga nastajanja nove epidemije AIDS-a je da su medicinski znanstvenici možda nehotice stvorili zarazniju i infektivniju bakteriju ili virus široko rasprostranjenom kemoterapijom, antibiotskom terapijom i radioaktivnom terapijom u suvremenom liječenju raka“.

Čitajući zapažanje dr. Alana Cantwella sjetio sam se da sam pročitao mišljenje jednog znanstvenika, čije sam ime zaboravio, da „rak nije bolest, nego biološki fenomen i zato za njega ne može postojati lijek“. Mislim da je svojom izjavom potpuno u pravu, ali ga želim obavijestiti da siguran lijek protiv raka postoji i da je to pacijentov vlastiti urin. Isto tako AIDS nije bolest, nego biološki fenomen i stoga protiv te smrtonosne i strašne bolesti nikakav lijek neće biti od koristi, no urin će sigurno pomoći oboljelima od AIDS-a jer urin nije lijek, nego biološki krajnji proizvod.

Kada sam u svome radu o urinoterapiji, predstavljenom 18. rujna 1988. na drugom Sveindijskom kongresu alternativne medicine u hotelu Tajmahal u Bombaju, prvi puta sa sigurnošću izjavio da se AIDS može i mora dati liječiti urinoterapijom, nisam bio svjestan da su u drugim dijelovima svijeta urinoterapeuti uspješno primjenjivali tu terapiju na nekoliko oboljelih od AIDS-a. Kako sam već ranije spomenuo, dr. Beatrice Bartnett i Margie Adelman provodile su vrijedna

istraživanja na polju urinoterapije te njome uspješno liječile nekoliko pacijenata s uznapredovalim AIDS-om. Primio sam pismene preporuke nekolicine pacijenata iz afričkih zemalja i SAD-a kako im je urinoterapija puno pomogla.

Ovoj će se terapiji podvrgnuti samo hrabri i buntovni pacijenti koji ne žele u tišini otići kući i umrijeti bez galame kada im liječnici saopće da boluju od „neizlječive bolesti“. I on/ona će sigurno uspjeti podvrgne li se ovakvom tretmanu sistematično, pod odgovarajućim vodstvom i u ranom stadiju, prije nego upropasti slučaj bilo kakvim drugim liječenjem.

Ispod navodim priče nekoliko jadnika oboljelih od AIDS-a koje su se pojavile u vodećim indijskim novinama:

(1) liječnik iz južne Indije, obolio od AIDS-a, primljen je u državnu bolnicu. Kada su liječnici i osoblje saznali da boluje od AIDS-a, odbili su ga njegovati te je bio prisiljen otići kući.

(2) pacijent je primljen u državnu bolnicu, a kada su liječnici i osoblje saznali da boluje od AIDS-a, odbili su ga njegovati te ga bez nadzora prepustili njegovoj sudbini.

(3) prostitutka iz Rajkota oboljela od AIDS-a. Ovo je objavljeno u novinama. Nadalje je spomenuto kako je virusom AIDS-a vjerojatno zarazila najmanje 300 muškaraca koji su je mogli posjetiti posljednjih nekoliko mjeseci. Otišao sam u Rajkot kako bih je vodio kroz urinoterapiju. Uprava bolnice u kojoj se liječila rekla mi je kako je djevojka prvo prebačena u Civilnu bolnicu u Ahmedabadu, a odatle je poslana u rodno

mjesto u Nepal, naravno, da u miru umre.

U našoj zemlji nemamo čak ni dovoljno dijagnostičke opreme za otkrivanje i dijagnozu te strašne bolesti. Ne mogu zamisliti situaciju kada će se za nekoliko godina broj oboljelih od AIDS-a značajno povećati.

Razno

Pišući ovu knjigu mislim na veliku dušu Pandita Chandriku Prasada Mishra Shastria, hrabrog borca za slobodu. Radio je s Mahatmom Gandhiem te su ga engleske vlasti nekoliko puta zatvarale jer je bio član pokreta za nezavisnost. Kada mu je bilo 50-ak godina bolovao je od bolesti srca, dijabetesa, išijasa, reume, bolesti oka i uha itd.. Nakon što je bez rezultata probao sve konvencionalne metode naišao je na urinoterapiju i riješio se svih tegoba. To je imalo tako golem utjecaj na njegov um da je misijom njegovog života postalo širiti među masama znanje o toj terapiji. U tu svrhu je nekoliko godina objavljivao dvotjednik naziva „Shivambu Mitra“ na hindi jeziku. Njegovi napisi bili su vrlo duhoviti i informativni. Nakon njegove smrti 1993. časopis je prestao izlaziti.

Cijeli je svoj život posvetio širenju poruke o ovoj divnoj terapiji. Također je napisao vrlo informativnu knjigu „Svavutra Chikitsa“ na hindiju. Putovao je Indijom držeći govore i seminare o urinoterapiji. Tijekom svog djelovanja u trajanju preko 30 godina obavio je brojne eksperimente i istraživanja na polju te terapije. Sa svojih 80 godina posjedovao je zdravlje, izdržljivost i energiju mlade osobe.

Znam jednu naturopatsku bolnicu u Borodi gdje se pacijenti liječe urinoterapijom u kombinaciji sa naturopatijom. Vodi je tim požrtvovnih naturopath misionarske predanosti.

Ovo je njihova adresa:

Gotri Nisargopchar Kendra
Vinoba Ashram,
Gotri Road,
Boroda-390021
Tel.: 338245

Još jedna bolnica u kojoj pacijente liječe urinoterapijom je u Suratu. Vodi je predani liječnički par dr. Raj i dr. Nisha Upadhyay koji su liječili stotine pacijenata oboljelih od raznih neizlječivih bolesti. Za dobrobit čitatelja, ovdje je njihova adresa:

Shivambu Nature Cure Home
Rander Road, Jahangir Pura
Surat-5
Tel.: 685398

Nedavno sam naišao na vrlo uzbudljivu priču o oporavku tridesetogodišnjaka imenom Surendra Gupta, koji je bolovao od terminalnog osteoartritisa. Svi su mu se zglobovi ukočili, a u posljednjem stadiju mu se zaglavila vilica tako da nije mogao otvoriti usta pa je hranjenje bilo isključeno. Iz prestižne bombajske bolnice Jaslok poslanje kući.

Slučajno je naišao na jednog urinoterapeuta imenom Lajpatrai Agrawal koji ga je 100 dana vodio kroz urinoterapiju. U 100 dana liječenja urinom kompletno se riješio svoje neizlječive i bolne bolesti. Kada sam ga prošli mjesec upoznao u njegovoj tvornici pun poleta mije ispričao svoju nevjerovatnu priču o oporavku.

U prosincu 1988. u nedjeljnom izdanju *Gujarat Samachara* objavljena su 33 slučaja liječenja karcinoma urinoterapijom zajedno s imenima i adresama pacijenata. Moj prijatelj Shoban Vasani, vodeći ajurvedski liječnik iz Ahmedabada, napisao je 100 knjiga, od čega je deset o urinoterapiji u Gujaratiju. Posljednja nosi naslov „Hundered Cases of Cancer Cure" (Stotinu slučajeva liječenja karcinoma).

U knjizi „Manav Mootra", autora Ravjibhaia Patela, nalaze se svjedočanstva stotina pacijenata o njihovom čudesnom oporavku od astme do artritisa, od raka do zatajenja bubrega.

Želio bih vam ispričati vrlo zanimljivu priču koju mi je ispričao moj guru Kisonlal Tejpal.

Postojale su dvije dame, pomajka i pokćerka. Obje su bile udovice, a živjele su u malome selu imenom Tulsishyam u državi Gujarat. Po prirodi su željele pomagati te su po selu objavile da tko god oboli od neke bolesti može od njih uzeti čarobnu božansku vodu koju će piti da mu bude bolje. Sve življe sela, staro i mlado, imalo je velike koristi od božanske vode pa se vijest o njoj pročula i po susjednim selima. Broj pacijenata se značajno povećao, pa su se dvije jadne žene zabrinule budući je izvor božanske vode vrlo ograničenih kapaciteta. Tajna je bila u tome da su te dvije ljubazne žene dijelile svoj urin pomiješan s pitkom vodom. Jednog dana su svojim pacijentima otkrile tu tajnu i rekle im da piju svoj urin umjesto njihova. Čuvši to, svi su se ljudi jako razbjesnili i htjeli istući jadne dame, no smirili su se kada su shvatili da su imali

koristi od pijenja urina.

Sjetio sam se još jednog zanimljivog događaja. Moj prijatelj A.B. (to mu nije pravo ime) koji je zaposlen vrlo visoko u vladi, u meni je našao inspiraciju i počeo piti i primjenjivati svoj urin a da supruzi nije otkrio o čemu je riječ. Nakon svega nekoliko mjeseci prakse njegova je žena komentirala kako iz dana u dan postaje sve mlađi te da mu kosa postaje crna. Još nije imao hrabrosti supruzi otkriti tajnu. Savjetovao sam mu da pozove svoju obitelj na ručak ili večeru pa ćemo mi otkriti supruzi tajnu njegove mladolikosti. Kada je čula moj govor na tu temu i ona je postala gorljivi sljedbenik i propagator te terapije.

Upoznao sam veliku dušu imenom Ashok Gaonkar koji je entuzijastički promotor urinoterapije. Dao mi je fotokopiju isječka iz novina pod naslovom „Priča o djevojci koja je porazila smrt" koji je objavljen u *Mid-day Bombayu*. Tajanstvena priča o oporavku djevojke Bharti Katbamna toliko je uzbudljiva i napeta da dolazim u napast u ovoj knjizi iznijeti njezinu srž.

Dvadesettrogodišnja djevojka, studentica govorne terapije u bolnici Nair u Bombaju, otkrila je na jeziku veliki ugrušak krvi, na što joj je njezin liječnik rekao da pati od bolesti znane kao idiopatska trombocitopenična purpura. Kod te bolesti broj pločica tromocita opada opasno nisko i onemogućuje zgrušavanje krvi. Rezultira krvarenjem iz svih otvora u tijelu, uključujući oči i mozak, što dovodi do sljepoće i smrti. Osim preživljavanja na steroidima, nepoznati su uzroci

nastanka te bolesti ili njezin lijek. Probala je i homeopatiju, ali bez uspjeha. Kasnije tijekom bolesti dijagnosticiran je sistemski eritemski lupus, a purpura je bila samo njegov simptom. Za sistemski eritemski lupus nije poznat uzrok niti lijek. U međuvremenu je operirana pri čemu joj je odstranjena slezena. Izgubila je kosu, a lice joj je postalo podbulo (okruglo lice) zbog korištenja štetnih lijekova poput steroida, antibiotika itd. i nalazila se u beznadnoj i neizvjesnoj situaciji kada joj je čudom u ruke dospjela knjiga „VWater of life“. Nakon što ju je pročitala hrabro je probala urinoterapiju. Nakon tjedan dana bilo joj je bolje, a nakon šest mjeseci se potpuno oporavila i povratila sjajno zdravlje.

Dr. Bharti trenutno radi kao profesor audiologije na sveučilištu Cleveland u državi Ohio u SAD-u bez znakova bolesti. Kaže: „Niti jedno ispitivanje u Americi nije uspjelo dokazati da sam imala tu neizlječivu bolest“, i nadalje svjedoči „zasigurno sam jedina osoba na svijetu koja s tom bolešću živi zdravo i bez pomoći steroida“. Nije svjesna da je pijenjem svoga urina dobivala steroide u svome najprirodnijem obliku. Nedavno se borila s australskim hepatitisom kojeg je sama izliječila urinoterapijom.

Moj prijatelj Gaonkar liječio je brojne slične slučajeve i većina njih koje je sreo nakon četiri godine savršeno su zdravi. Sada mi se svim srcem pridružio u službi oboljelom čovječanstvu.

Iako ova knjiga postaje povećom ne mogu odoljeti iskušenju da vam ispričam vrlo uzbudljivu priču o oporavku pacijenta koji

je bolovao od zatajenja bubrega. Zove se B.C. Desai, ima oko 45 godina, živi u Kandivliju, udaljenom predgrađu Bombaja. Rastao je u obitelji srednjeg sloja. Prije nekih deset godina imao je bubrežnih problema, a na pretragama je ustanovljeno da mu je Bog zaboravio dati drugi bubreg. Njegov jedini bubreg je otkazao i neko je vrijeme držan na dijalizi, nakon čega mu je rečeno da treba naći donora bubrega i smoći velika sredstva za troškove operacije i hospitalizacije. Nije imao sredstava za transplantaciju bubrega pa se vrlo lako odlučio za urinoterapiju. Namjerno kažem lako jer je njegova supruga 25 godina redovito pila urin za zdravlje i formu, pa je već bio upoznat s medicinskom vrijednosti urina te je započeo urinoterapiju zaozbiljno pod vodstvom urinoterapeuta. Kada mu je nakon mjesec dana ispitan urin nalaz je bio potpuno normalan. Njegovi liječnici koji su mu preporučili transplantaciju bubrega nisu vjerovali vlastitim očima da je njihov pacijent preživio bez dijalize i transplantacije. Nedavno je umro. Živio je sedam godina nasuprot liječničkim prognozama od nekoliko mjeseci.

Pišući knjigu, misli su mi odlutale do jedne velike duše koja živi u SAD-u. Zove se Amarchibhai Kharecha, pisac je i pjesnik koji piše pod pseudonimom Anabhigna. Bio je veliki promotor i privrženik urinoterapije te moj prisan prijatelj.

Želio bih vam ispričati vrlo zanimljiv i inspirirajući događaj koji ga je privukao toj terapiji.

Obično je svaka tri mjeseca obolijevao od gripe i nakon svakog bi napada bivao sve slabijim i slabijim. Unatoč

temeljitim i intenzivnim pretragama, pregledima i lijekovima koji predstavljaju najnovija dostignuća u SAD-u, liječnici nisu mogli zaustaviti ponovni povratak njegove groznice niti joj pronaći uzrok.

Slučajno je naišao na ovu božansku terapiju i riješio se zauvijek svoje ustrajne bolesti. Dobre popratne pojave su bile da se riješio problema s očima, ušima i zubima. U 72. godini zubi su mu bili toliko jaki i zdravi da je njima mogao pregristi cijelu šećernu trsku.

Otkada se oporavio od svoje tajanstvene bolesti, životnom mu je misijom postalo širiti i propagirati poruku o toj božanskoj terapiji.

Kada je saznao da Ronald Reagan boluje od raka napisao mu je pismo u kojemu ga upoznaje s nevjerojatnim medicinskim vrijednostima urina te mu je poslao knjigu „Shivambu Kalp“, autora dr. Arthura Lincolna Paulusa.

Vrlo mi je žao što čitateljima moram reći kako je moj prisni prijatelj Amarshibhai preminuo u kolovozu 1994. godine. Njegova mi je smrt nanijela nenadoknativ osobni gubitak, isto kao i *shivambu* pohodu jer je bio njegov moćni pobornik. Zbog zajedničke misije postali smo međusobno vrlo bliski. Naša fondacija je osnovana njegovom velikodušnom donacijom od 25000 rupija. Svake je godine trošio stotine tisuća rupija na propagandu urinoterapije kao i na ostale projekte od javne važnosti. Velikodušno je donirao iznos od milijun rupija ustanovi Rashtriya Shala iz Rajkota za podizanje *shivambu*

bolnice koja je nedavno započela s radom. Njezina adresa je:

Shivambu Chikitsa Bhavan
Rashtriya Shala Compound No. 2.
Chhelbhai Dave Marg,
Raj kot 360002
Tel.: 46076

Bachubhai Galia, koji živi u SAD-u, imao je rak jetre koji se proširio na ostale dijelove tijela. Njegova kći koja ima liječničku praksu u SAD-u iskreno mu je rekla kako nema mnogo nade da preživi. Vjerovao je u urinoterapiju pa je došao u Indiju, od pokojnog Morarji Desaija dobio smjernice o urinoterapiji i strogo provodio terapiju nekoliko mjeseci, nakon čega se riješio raka te vratio kući u SAD.

Prije nekog vremena preko zajedničkog prijatelja liječnika upoznao sam dr. B.G. Shindle koji je radio kao specijalist otorinolaringolog. Proslijedio sam poruku o urinoterapiji i, prema svom običaju, poklonio mu nekoliko knjiga. Od svojih je kolega liječnika opće medicine dobivao pacijente s problemima uha, grla i nosa. Zalili su mu se da im se pacijenti koje su mu poslali radi otorinolaringoloških problema više nikada nisu vratili radi nikakvog drugog liječenja. Tajna tih neobičnih događaja je u tome da moj prijatelj dr. Shindle nije urinoterapijom liječio samo uho, grlo i nos, nego je pacijentima preporučao da njome liječe i ostale svoje bolesti.

Kada smo se sreli, nekoliko mjeseci nakon što smo se upoznali, poklonio se preda mnom, dotakao mi stopala i

rekao: „Inicirajući me u tu božansku terapiju postali ste moj guru. Uspješno sam je isprobao na sebi i najmanje 100 pacijenata, ne samo s otorinolaringološkim već i s ostalim kroničnim i akutnim bolestima." Sada se pridružio mojoj misiji i postao povjerenik naše fondacije.

O meni

Odvjetnik sam te porezni savjetnik i radim u Bombaju. Dana 14. listopada 1994. navršio sam 64 godine. Odlično zdravlje održavam prakticiranjem joge i pranajame više od 50 godina, a sada se iz dana u dan pomlađujem zbog duboke uključenosti u urinoterapiju. Imam energiju i izdržljivost kakve nisam imao ni kada sam bio mladić. Svakodnevno rutinski trčim 3 kilometra (pomlađujući učinak auto-urinoterapije).

Obožavam glazbu, sportove, duhovnost, fotografiju, čitanje, pisanje, vrtlarstvo, plivanje, vožnju. Uživam u svakom trenutku svoga života. Pjevam *bhajans* (vrsta hindu vjerske pjesme, op.p.) i sviram flautu, a čak i plešem sa svojom suprugom i djecom, za što sam u nekoliko navrata na plesnim natjecanjima *dandiasa* osvojio prvu nagradu. Dobijem li sponzorstvo, namjeravam sudjelovati u sljedećem himalajskom auto-reliju koji je jedan od najtežih svjetskih relija. Ponekad sam običavao ići sa svojim sinovima na plivanje daleko u arapsko more, ali sada zbog posvemašnje predanosti urinoterapiji većinu vremena potrošim na svoju misiju širenja znanja i vođenje ove prekrasne terapije, čime služim oboljelom čovječanstvu na svoj ponizan način. Na 25. godišnjicu mog bavljenja savjetništvom, 1983. godine, moji su me klijenti počastili i čestitali mi na mom ozbiljnom, predanom i časnom radu za njih tijekom posljednjih četvrt stoljeća, i u to su ime organizirah veliki večernji program u kojem je sudjelovalo oko 1000 ljudi. Nikada klijente nisam tretirao kao klijente nego kao prijatelje. Prijatelj sam im, filozof i vodič, a sada i liječnik.

Potpuno sam obustavio svoj unosan posao poreznog savjetništva 1. siječnja 1995. kako bih posvetio sve vrijeme i energiju toj svojoj jedinstvenoj misiji.

U svrhu promoviranja znanja o ovoj terapiji osnovao sam humanitarnu organizaciju pod nazivom „Water of Life Foundation” (Fondacija Voda života).

Dopisujem se sa dr. Beatrice Bartnett i Margie Adelman. Planiramo pokrenuti međunarodnu brošuru o urinoterapiji. Također namjeravamo u skoroj budućnosti organizirati međunarodnu konferenciju o urinoterapiji. U SAD-u one su dogovorile moja predavanja.

Posebno zahvaljujem svojim prijateljima Sudarshanu Deeru i pokojnom Chandriki Prasad Shastri na vrijednim sugestijama za vrijeme pisanja ove knjige.

I na kraju, ali ne manje važno, duboko i od srca zahvaljujem dr. Antonu Jayassuriyi i senatu Otvorenog međunarodnog sveučilišta komplementarne medicine na njihovom pozivu da predstavim svoj rad te na počasnom doktoratu medicine koji sam dobio.

Zaključit ću knjigu odlomkom iz izvanredne knjige „Shivambu Kalpa”, autora dr. Arthura Lincolna Paulusa. To je knjiga koja me uvela u tu predivnu terapiju:

"Ova će knjiga, međutim, pokušati prikazati zašto bismo trebali krivnju tražiti tamo gdje je greška, u nama

samima. Da citiram Shakespearea: „Nije greška u zvijezdama, već u nama podčinjenima”. Čak i ako je istina da prolazimo karmičko postojanje, to nije isprika za hodanje uokolo zatvorenih očiju."

„Ne smije nas iznenaditi da je situacija takva kakva jest. Sve ono stvoreno skrivenim interesima u mislima podložno je svim vrstama korupcije, posebno ako barata ljudskim osjećajima i strahovima, što liječenje nedvojbeno čini."

„Abraham Lincoln imao je stih za to: „Možeš varati neke ljude sve vrijeme i sve ljude neko vrijeme, ali ne možeš varati sve ljude sve vrijeme."."

Pa prijatelji, predodređujem ovu knjižicu onima kojima je dosta biti prevarenima i koji su stavljeni u beznadnu situaciju, s nadom da će se sami izliječiti svojim savršenim lijekom.

JAISHIVAMBU ! (ŽIVIO SHIVAMBU !)

Osobni poziv

„Svatko nekoga uči" i „Osvijetli svjetiljku svjetiljkom".
Tko nije čuo ta načela? Ne sjećate li se da su čak i čuvari krava dali svoj doprinos u podizanju planine Govardhan, zajedno s gospodarom Krishnom? Zato u ovome gigantskom zadatku moramo učiniti isto.

Ponizan zahtjev svima vama koji imate ikakvo iskustvo iz *shivambu* terapije ili znate za iskustvo nekoga koga poznate ili želite prenijeti bilo koju drugu relevantnu informaciju/sugestiju, slobodno mi pišite s povjerenjem.

Siguran sam da će vaš kratak nagovještaj ili mali korak koristiti cijelom čovječanstvu.

Zahvaljujem vam svima u ime cijelog čovječanstva.
dr.G.K. Thakkar

***Shivambu* zatvorene bolnice u Indiji**

1. Gotri Nisargopchar Kendra,
Vinoba Ashram, Gotri Road, Baroda - 390021
Tel.: 338245/313463

2. Shivambu Nature Cure Home,
dr. Raj Upadhyay, Jahangir Pura, Randel Road, Opp. GIN,
Surat-5(Guj.)
Tel.: 685398

3. Shivambu Yoga Nature Cure Center,
dr. Sarang Patil, Shivambu Bhavan, Vashi Naka Road,
Kolhapur-416012
Tel.: 621766/621565